

Druhá Letopisu

¹ Když se pak zmocnil Šalomoun syn Davidův v království svém, a Hospodin Bůh jeho byl s ním, a zvelebil ho náramně: ² Tedy rozkázal Šalomoun všemu Izraelovi i hejtmanům, setníkům i soudcům, i všem knížatům nade vším Izraelem, i přednějšími v čeledech otcovských. ³ I bral se Šalomoun a všechno to shromáždil s ním na výsost, kteráž byla v Gabaon; nebo tam byl stánek shromáždění Božího, kterýž byl udělal Mojžíš služebník Hospodinův na poušti. ⁴ (Truhlu pak Boží přivezl byl David z Kariatjeharim, připraviv jí místo; nebo byl rozbil jí stan v Jeruzalémě.) ⁵ A oltář mřídný, kterýž byl udělal Bezeleel syn Uri, syna Hur, byl tam před stánkem Hospodinovým, kdež hledal ho Šalomoun i všechno to shromáždil. ⁶ I obitoval tam Šalomoun před Hospodinem na oltáři mřídném, kterýž byl před stánkem úmluvy, a obitoval na něm tisíc zápalů. ⁷ Té noci ukázal se Bůh Šalomounovi, a řekl jemu: Žádej, zažehčeš, a dám tobě. ⁸ I řekl Šalomoun Bohu: Ty jsi učinil otci mému Davidovi milosrdenství veliké, mne jsi též ustanovil králem místo něho. ⁹ Již tedy, Hospodine Bože, budiž stále slovo tvé mluvené s Davidem otcem mým; nebo ty jsi mne ustanovil za krále nad lidem tak mnohým, jako jest prachu zemského. ¹⁰ Protož dej mi moudrost a umění, a bych vycházel mohl před lidem tímto i vcházel. Nebo kdož by mohl souditi tento lid tvůj tak mnohý? ¹¹ Tedy odpověděl Bůh Šalomounovi: Proto že bylo to v srdci tvém, a nežádal jsi bohatství, ani zboží, ani slávy, ani bezživotí těch, jenž tebe nenávidí, aniž jsi

také za dlouhý vik žádal, ale žádal jsi sobì moudrosti a umìní, abys soudil lid mùj, nad nímž jsem tì ustanovil za krále: ¹² Moudrost a umìní dáno jest tobì, k èemuž^t pøidám i bohatství a zboží, i slávy, tak že žádný z králù, kteøíž byli pøed tebou, nebyl tobì rovný, aniž bude po tobì takového. ¹³ I navrátil se Šalomoun s výsosti, kteráž byla v Gabaon, do Jeruzaléma, od stánku úmluvy, a tak kraloval nad Izraelem. ¹⁴ Nashromáždil pak Šalomoun vozù a jezdcù, a mìl tisíc a ètyøi sta vozù, a dvanácte tisíc jezdcù, kteréž rozsadil do mìst vozù, a pøi králi v Jeruzalémì. ¹⁵ I složil král støbra a zlata v Jeruzalémì jako kamení, a døíví cedrového jako planého fíkoví, kteréž roste v údolí u velikém množství. ¹⁶ Pøivodili také Šalomounovi konì z Egypta a koupì rozliènè; nebo kupci královští brávali koupì rozliènè za slušnou mzdu. ¹⁷ A vycházejíce, vodívali spøež vozníkù z Egypta za šest set lotù støbra, konì pak za pùl druhého sta. A tak všechnim králùm Hetejským i králùm Syrským oni dodávali.

2

¹ A umíniv Šalomoun stavìti dùm jménu Hospodinovu, a dùm svùj královský, ² Odeètl Šalomoun sedmdesát tisíc nosièù a osmdesát tisíc tìch, kteøíž tesali na hoøe, a úøedníkù nad nimi tøi tisíce a šest set. ³ Poslal také Šalomoun k Chíramovi králi Tyrskému, øka: Jakž jsi se choval k Davidovi otci mému, posílaje mu døíví cedrové, aby sobì stavìl dùm k bydlení, tak èiò i mnì. ⁴ Nebo aj, já stavìti chci dùm jménu Hospodina Boha svého, aby posvìcen byl jemu k tomu, aby se pøed ním kadilo vonnými vïcmi, a k ustaviènému pøedkládání chlebù, i k zápalným obìtem, ranním i veèerním, ve dny sobotní a novomìsíèné, i na slavnosti Hospodina Boha našeho, což v Izraeli na vïky trvati má. ⁵ Dùm pak, kterýž stavìti chci,

veliký býti má; nebo Bùh náš vùtší jest nade všechny bohy. ⁶ Àè kdo jest, ješto by mohl dùm jemu vystaviti, ponìvadž ho nebe i nebesa nebes obsáhnouti nemohou? Ano i já kdo jsem, abych jemu dùm vystaviti mìl, než toliko k tomu, aby se kadilo pøed ním? ⁷ Protož nyní pošli mi muže umilého, kterýž by umìl dìlati na zlatì, na støíbøe, na mìdi, na železe, i z zlatohlavu a z èervce, a z postavce modrého, a kterýž by umìl øezati øezby s jinými umilými, kteøíž jsou u mne v Judstvu a v Jeruzalémì, kteréž zjednal David otec mùj. ⁸ Pøes to pošli mi také døíví cedrového a jedlového, a algumim z Libánu; nebo vím, že služebníci tvoji umìjí sekati døíví Libánské. A hle, služebníci moji budou s služebníky tvými, ⁹ Aby mi pøipravili dostatek døíví; nebo dùm, kterýž já staviti chci, veliký býti má a slavný. ¹⁰ A aj, dám na dìlníky, kteøíž sekati mají døíví, pšenice semlené služebníkùm tvým dvadcet tisíc mìr, a dvadcet tisíc mìr jeèmene, a dvadcet tisíc lák vína, a dvadcet tisíc tun oleje. ¹¹ I odpovìdìl Chíram král Tyrský psáním, kteréž poslal k Šalomounovi: Jistì, že⁺ miluje Hospodin lid svùj, protož tì ustanovil nad nimi za krále. ¹² Øekl dále Chíram: Požehnaný Hospodin Bùh Izraelský, kterýž uèinil nebe i zemi, a kterýž dal králi Davidovi syna moudrého, umilého, rozumného a opatrného, aby vystavìl dùm Hospodinu a dùm svùj královský. ¹³ Protož posílám⁺ teì muže moudrého, umilého a opatrného, kterýž byl u Chírama otce mého, ¹⁴ Syna jedné ženy ze dcer Dan, otce pak mìl Tyrského, kterýž umì dìlati na zlatì, na støíbøe, na mìdi, železe, kamení a na døíví, i z šarlatu, z postavce modrého, z kmentu a z èervce, tolikéz øezati všelijaké øezby, a vymysleti všelijaké dílo, kteréž dáno mu bude s moudrými tvými, a s moudrými pána mého Davida otce tvého. ¹⁵ Pšenice však toliko a jeèmene, oleje a vína, což øekl pán mùj, nech⁺ pošle služebníkùm svým. ¹⁶ My

pak nasekáme dříví z Libánu, což ho koli bude potřebi tobì, a pøiplavíme je tobì v voších po moři k Joppe, a ty dáš je voziti do Jeruzaléma. ¹⁷ A tak seètl Šalomoun všecy cizozemce, kteøíž byli v zemi Izraelské po seètení tom, kterýmž seètl je David otec jeho, a nalezeno jich sto a padesát tisíc, tøi tisíce a šest set. ¹⁸ I vybral z nich sedmdesát tisíc nosièù, a osmdesát tisíc tìch, kteøíž sekali na hoøe, tøi pak tisíce a šest set úøedníkù, kteøíž lid k dílu pøidrželi.

3

¹ I zaèal staviti Šalomoun domu Hospodinova v Jeruzalémì na hoøe Moria, kteráž byla ukázána Davidovi otci jeho, na místì, kteréž byl pøipravil David, na humnì Ornana Jebuzejského. ² A poèal staviti druhého mìsíce, dne druhého, království svého léta ètvrtého. ³ A toto jest vymìøení Šalomounovo pøi stavení domu Božího: Dlouhost loktù podlé první míry bylo šedesáti loket, a šíø dvadcíti loket. ⁴ A síò, kteráž byla v èele, jakž široký dùm, byla na dvadceti loktù, vysokost pak sto a dvadcíti, a obložil ji vnitø zlatem èistým. ⁵ Dùm pak veliký opažil dřívím jedlovým, kteréž obložil zlatem nejèistším, na nìmž po vrchu dal nadìlati palm a øetízku. ⁶ Pøikryl také dùm ten kamenem drahým ozdobnì; zlato pak to bylo zlato Parvaimské. ⁷ Obložil, pravím, dùm, trámy, veøeje i stìny jeho, i dvøe jeho zlatem, a vyryl cherubíny na stìnách. ⁸ Udìlal i dùm svatynì svatých, jehož dýlka byla jako šíøka domu, dvadcíti loktù, a šíøka loktù dvadcíti, a obložil ji zlatem výborným šesti sty centnéøi. ⁹ Høebíkové též vážili padesát lotù zlata, ano i síòce obložil zlatem. ¹⁰ Udìlal také v domì svatynì svatých dva cherubíny dílem øemeslným, a obložil je zlatem. ¹¹ Dlouhost kòidel tìch cherubínù byla na dvadceti loket. Kòidlo jedno na pìt

loket, a dotýkalo se stěny domu, a druhé křídlo na pět loket dotýkalo se křídla cherubína druhého. ¹² A tak křídlo cherubína jednoho na pět loket dotýkalo se stěny domu, a křídlo druhé na pět loket dosahovalo křídla cherubína druhého. ¹³ A tak křídla cherubínů těch roztažená byla na dvaceti loktů, a stáli na nohách svých, tvářmi svou obráceni do domu. ¹⁴ Udělal také i oponu z postavce modrého, z šarlatu, z èervce a z kmentu, a udělal na ní cherubíny. ¹⁵ Udělal též před domem sloupy dva na třiceti a pět loktů zvýší, a makovice, kteréž byly na každém svrchu, na pět loket. ¹⁶ Zdělal též i oetízky jako v svatyni svatých, a otočil je okolo makovic těch sloupů, a udělav jablek zrnatých sto, dal mezi oetízky. ¹⁷ A tak postavil ty sloupy před chrámem, jeden po pravé a druhý po levé straně, a dal jméno tomu, kterýž byl po pravici Jachin, a jméno tomu, kterýž byl po levici, Boaz.

4

¹ Udělal také i oltář mřížový, zdělí dvacíti loktů, a dvacíti loktů zšíří, desíť pak loktů zvýší. ² Udělal též moše slité, desíť loket od jednoho kraje k druhému, okrouhlé vùkol, zvýší na pět loktů, a okolek jeho třicíť loket vùkol. ³ Podobenství také volů pod ním, kterýchž všude vùkol bylo deset do lokte, obkličujících moše vùkol; a tak byly dva řady volů slitých, spolu s mošem. ⁴ A stálo na dvanácti volích. Těi obráceni byli na půlnoci, a těi patřili k západu, těi zase postaveni byli ku poledni, a těi obráceni byli k východu, a moše svrchu na nich stálo, ale všech jich zadkové byli pod mošem. ⁵ A bylo ztlouští na dlaň. Kraj jeho byl, jakýž bývá u koflíku aneb květu liliového, těi tisíce tun v se beroucí. ⁶ Udělal také deset umyvadel, a postavil jich pět po pravé straně, a pět po levé, k obmývání z nich. Všecko, což se strojilo k zápalům, obmývali z nich,

ale moøe, aby se z niho kniží umývali. ⁷ Nadto udílal i svícnu zlatých deset vedlé slušnosti jejich, a postavil v chrámi, pít po pravé strani a pít po levé. ⁸ Udílal i stolù deset, kteréž postavil v chrámi, pít po pravé a pít po levé strani. K tomu udílal èíší zlatých sto. ⁹ Udílal potom síò knižskou, též síò velikou, a dvéøe u též sínì okoval mìdí. ¹⁰ Moøe pak postavil na pravé strani k východu, naproti polední strani. ¹¹ Nadílal také Chíram hrncù, lopat a kotlíkù, a dokonal Chíram dílo, kteréž byl dìlal králi Šalomounovi k domu Božímu. ¹² Dva sloupy a kruhy, makovice také na vrchu tìch dvou sloupù, a møežování dvoje, aby pøikrývalo ty dvě makovice okrouhlé, kteréž byly na vrchu sloupù, ¹³ A jablek zrnatých ètyøi sta na dvojím møežování. Dvěma øady jablka zrnatá byla na møežování jednom, aby pøikrývala ty dvě makovice okrouhlé, kteréž byly na vrchu sloupù. ¹⁴ Podstavky také zdílal, a umyvadla na tìch podstavcích. ¹⁵ Moøe jedno, a volù dvanácte pod ním. ¹⁶ Též hrnce a lopaty a vidlièky tøírohé, a všechno nádobí jejich zdílal Chíram s otcem svým králi Šalomounovi k domu Hospodinovu z mìdi pøeèisté. ¹⁷ Na rovinách Jordánských sléval to král v zemi jilovaté, mezi Sochot a Saredata. ¹⁸ A tak nadílal Šalomoun všech tìch nádob velmi mnoho, tak že váhy té mìdi vyhledáváno nebylo. ¹⁹ Zdílal také Šalomoun i jiná všelijaká nádobí k domu Božímu, jako oltáø zlatý a stoly, na nichž kladeni byli chlebové pøedložení, ²⁰ Tolikéž svícny i lampy jejich z zlata nejèistšího, aby je rozsvìcovali pøíslušni pøed svatyní svatých, ²¹ Kvìty také a lampy i utíradla z zlata, a to bylo zlato nejvýbornější. ²² I žaltáøe a kotlíky, kadidlnice a nádoby k oharkùm z zlata èistého, k tomu i bránu domu, dvéøe vnitøní svatynì svatých, i dvéøe domu, totiž v chrámi, byly z zlata.

5

¹ A tak dokonáno jest všecko dílo, kteréž dílal Šalomoun k domu Hospodinovu, a vnesl tam Šalomoun věci posvěcené od Davida otce svého, též stříbro a zlato, a všecko nádobí, složiv je mezi poklady domu Božího.

² Tedy shromáždil Šalomoun starší Izraelské, a všechny přední z pokolení, totiž knížata èeledí otcovských s syny Izraelskými do Jeruzaléma, aby přenesli truhlu smlouvy Hospodinovy z místa Davidova, jenž jest Sion.

³ I shromáždili se k králi všickni muži Izraelští na slavnost, kteráž bývá měsíce sedmého.

⁴ Když pak přešli všickni starší Izraelští, vzali Levítové truhlu,

⁵ A nesli ji z hůru, též stánek úmluvy, i všechna nádobí posvátná, kteráž byla v stánku, přenesli to kněží a Levítové.

⁶ Zatím král Šalomoun i všecko shromáždění Izraelské, kteréž se k němu sešlo, obítovali před truhlou ovce a voly, kteříž ani popisováni, ani vyěťáni nebyli pro množství.

⁷ A tak vnesli kněží truhlu smlouvy Hospodinovy na místo její, do vnitřního domu, do svatyně svatých, pod křídla cherubínů.

⁸ Nebo cherubínové měli roztažená křídla nad místem truhly, a pokrývali cherubínové truhlu i sochory její svrchu.

⁹ A povytáhli sochoru, tak že vidíni byli koncové jejich z truhly, k předku svatyně svatých, vni však nebylo jich viditi. A byla tam až do tohoto dne.

¹⁰ Nic nebylo v truhle, kromě dvou tabulí, kteréž tam složil Mojžíš na Orébi tehdy, když učinil Hospodin smlouvu s syny Izraelskými, a oni vyšli z Egypta.

¹¹ I stalo se, když vycházeli kněží z svatyně, (nebo všickni kněží, kteříž se koli našli, byli se posvětili, aniž šetřili pořádku.

¹² Tak i Levítové zpíváci všickni, kteříž byli při Azafovi, Hémanovi a Jedutunovi, i synové jejich i bratři jejich, odíni jsouce kmentem, stáli s cymbály a loutnami a harfami k východní straně oltáře, a s nimi kněží sto

a dvaceti, troubících v trouby. ¹³ Nebo měli ti, kteříž spolu troubili v trouby, a zpíváci vydávati jeden zvuk k chválení a oslavování Hospodina); a když povyšovali hlasu na trouby a cymbály i jiné nástroje hudebné, chválíce Hospodina a økouce, že dobrý jest, a že na vèky trvá milosrdenství jeho: tedy oblak naplnil dùm ten, dùm totiž Hospodinùv, ¹⁴ Tak že nemohli kníží ostáti a sloužiti pro ten oblak; nebo sláva Hospodinova byla naplnila dùm Boží.

6

¹ Tehdy øekl Šalomoun: Hospodin øekl, že bude pøebývati v mrákotì. ² Aj, již^t jsem vystavil tobì, Pane, dùm k pøebývání, a místo, v němž bys pøebýval na vèky. ³ A obrátiv král tváo svou, dával požehnání všemu shromáždìní Izraelskému. (Všecko pak shromáždìní Izraelské stálo.) ⁴ A øekl: Požehnaný Hospodin Bùh Izraelský, kterýž mluvil ústy svými Davidovi otci mému, a to teì skuteèni naplnil, øka: ⁵ Od toho dne, jakž jsem vyvedl lid svùj z zemì Egyptské, nevyvolil jsem místa z žádného pokolení Izraelského k vystavení domu, kdež by pøebývalo jméno mé, aniž jsem vyvolil kterého muže, aby byl vývodou nad lidem mým Izraelským. ⁶ Ale vyvolil jsem Jeruzalém, aby tu pøebývalo jméno mé, a vyvolil jsem Davida, aby byl nad lidem mým Izraelským. ⁷ Uložil ti byl zajisté David otec mùj staviti dùm jménu Hospodina Boha Izraelského. ⁸ Ale Hospodin øekl Davidovi otci mému: Aèkoli jsi uložil v srdci svém staviti dùm jménu mému, a dobøes uèinil, žes to myslil v srdci svém, ⁹ A však ty nebudeš staviti toho domu, ale syn tvùj, kterýž vyjde z bedr tvých, on vystaví dùm ten jménu mému. ¹⁰ A tak splnil Hospodin slovo své, kteréž byl mluvil. Nebo jsem povstal na místo Davida otce svého, a dosedl jsem na stolicì Izraelskou,

jakož byl mluvil Hospodin, a ustavil jsem dùm tento jménu Hospodina Boha Izraelského. ¹¹ A postavil jsem tam truhlu, v níž jest smlouva Hospodinova, kterouž uèinil s syny Izraelskými. ¹² I postavil se pøed oltáøem Hospodinovým, pøede vším shromáždìním Izraelským, a pozdvihl rukou svých. ¹³ Udìlal pak byl Šalomoun výstupek mìdìný ku podobenství pánve, a postavil jej u prostøed sínì, pìti loktù zdělì, a pìti loket zšíøí, a tóì loket zvýší, i vstoupil na něj, a poklekl na kolena svá pøede vším shromáždìním Izraelským, a pozdvihl rukou svých k nebi, ¹⁴ A øekl: Hospodine Bože Izraelský, není' podobného tobì Boha na nebi ani na zemi, kterýž by ostøíhal smlouvy a milosrdenství služebníkùm svým, chodícím pøed tebou v celém srdci svém, ¹⁵ Kterýž jsi splnil služebníkù svému, Davidovi otci mému, to, což jsi mluvil jemu. Jakž jsi mluvil ústy svými, tak jsi to skuteènì naplnil, jakž se to dnes vidí. ¹⁶ Nyní tedy, ó Hospodine Bože Izraelský, naplniž služebníkù svému, Davidovi otci mému, což jsi mluvil jemu, øka: Nebude' vyhlazen muž z rodu tvého od tváøi mé, aby nemìl sedìti na stolici Izraelské, jestliže toliko ostøíhati budou synové tvoji cesty své, chodíce v zákonì mém, tak jakož jsi ty chodil pøede mnou. ¹⁷ Protož nyní, ó Hospodine Bože Izraelský, nech' jest upevnìno slovo tvé, kteréž jsi mluvil služebníkù svému Davidovi. ¹⁸ (Aè zdali v pravdì bydliti bude Bùh s èlovìkem na zemi? Aj, nebesa, nýbrž nebesa nebes neobsahují tì, mnohem ménì dùm tento, kterýž jsem vystavil.) ¹⁹ A popatø k modlitbì služebníka svého a k úpinì jeho, Hospodine Bože mùj, slyše volání a modlitbu, kterouž služebník tvùj modlí se pøed tebou, ²⁰ Aby oèi tvé byly otevøené na dùm tento dnem i nocí, na místo toto, o nìmž jsi mluvil, že tu pøebývati bude jméno tvé, abys vyslychal modlitbu, kterouž se modlívati bude služebník tvùj na místì tomto.

²¹ Vyslychejž tedy modlitbu služebníka svého, i lidu svého Izraelského, kterouž se modlívati budou na místě tomto, ty vždy vyslychej z místa pøebývání svého, s nebe, a vyslychaje, bui milostiv. ²² Když by zhøešil èlovìk proti bližnímu svému, a nutil by ho k pøísaze, tak že by pøisahati musil, a pøišla by ta pøísaha pøed oltáø do domu tohoto: ²³ Ty vyslychej s nebe, a rozeznej i rozsui služebníky své, msti nad bezbožným, obraceje usilování jeho na hlavu jeho, a ospravedlòuje spravedlivého, odplacuje mu podle spravedlnosti jeho. ²⁴ Tolikéž když by poražen byl lid tvùj Izraelský od nepøátel, proto že zhøešili proti tobì, jestliže by obrátice se, vyznávali jméno tvé, a modléce se, poníženì by prosili tebe v domì tomto: ²⁵ Ty vyslychej s nebe, a odpus^t høích lidu svému Izraelskému, a pøivei je zase do zemì, kterouž jsi jim dal i otcùm jejich. ²⁶ Podobnì když by zavòino bylo nebe, a nepršel by dèš^t, proto že zhøešili proti tobì, a modléce se na místě tomto, vyznávali by jméno tvé, a od høichu svého by se odvrátili po tvém trestání: ²⁷ Ty vyslychej na nebi, a odpus^t høích služebníkù svých a lidu svého Izraelského, vyuèuje je cestì výborné, po níž by chodili, a dej dèš^t na zemi svou, kterouž jsi dal lidu svému za ðidictví. ²⁸ Byl-li by hlad na zemi, byl-li by mor, sucho neb rez, kobyly neb brouci jestliže by byli, ssoužil-li by jej nepøítel jeho v zemi obývání jeho, aneb jakákoli rána a jakákoli nemoc: ²⁹ Všelickou modlitbu a každé úpiní, kteréž by pocházelo od kteréhokoli èlovìka, aneb ode všeho lidu tvého Izraelského, když by jen poznajíce jeden každý ránu svou a bolest svou, pozdvihl by rukou svých v domì tomto, ³⁰ Ty vyslychej s nebe, z místa pøebývání svého, a slituj se, a odpla^t jednomu každému podle skutkù jeho, vedlé toho, jakž znáš srdce jeho, (ty zajisté sám znáš srdce lidská), ³¹ Aby se báli tebe, a chodili po všech cestách tvých, po všechny dny, v nichž by živi

byli na zemi, kterouž jsi dal otcům našim. ³² Nýbrž také i cizozemec, kterýž není z lidu tvého Izraelského, pøišel-li by z zemi daleké pro jméno tvé veliké a ruku tvou silnou, a rámi tvé vztažené, když by pøišli a modlili se v domì tomto: ³³ Ty vyslychej s nebe, z místa pøebývání svého, a uèiò všechno to, o èež volati bude k tobì cizozemec ten, aby poznali všickni národové zemi jméno tvé, a báli se tebe jako lid tvùj Izraelský, a aby poznali, že jméno tvé vzýváno jest nad domem tímto, kterýž jsem vystavil. ³⁴ Když by vytáhl lid tvùj k boji proti nepøátelùm svým cestou, kterouž bys je poslal, a modlili by se tobì naproti místu tomuto, kteréž jsi vyvolil, a domu tomuto, kterýž jsem ustavil jménu tvému: ³⁵ Ty vyslychej s nebe modlitbu a úpìní jejich, a vyvoì pøi jejich. ³⁶ Když by zhøešili proti tobì, (jakož není èlovìka, ješto by nehøešil), a rozhnìvaje se na nì, vydal bys je v moc nepøíteli, tak že by je jaté vedli ti, kteøíž by je zímali, do zemi daleké neb blízké; ³⁷ A usmyslili by sobì v zemi, do níž by zajati byli, a obrátíce se, modlili by se tobì v zemi zajetí svého, økouce: Zhøešili jsme, pøevráceni jsme èinili, a bezbožni jsme se chovali; ³⁸ A tak navrátili by se k tobì celým srdcem svým a celou duší svou v zemi zajetí svého, do kteréž by zajati byli, a modlili by se naproti zemi své, kterouž jsi dal otcům jejich, a naproti místu, kteréž jsi vyvolil, a domu, kterýž jsem vzdìlal jménu tvému: ³⁹ Vyslychej s nebe, z místa pøíbytku svého, modlitbu jejich a úpìní jejich, a vyvoì pøi jejich, a odpusť lidu svému, kterýž by zhøešil proti tobì. ⁴⁰ Nyní tedy, Bože mùj, nechť jsou, prosím, oèi tvé otevøené, a uši tvé naklonìné k modlitbì na místì tomto. ⁴¹ Aj, nyní povstaò, ó Hospodine Bože, k odpoèinutí svému, ty i truhla síly tvé; knìží tvoji, Hospodine Bože, nechť jsou obleèeni v spasení, a svatí tvoji ať se veselí v dobrých vícech. ⁴² Hospodine Bože, neodvracejž tváøi od

pomazaného svého, pamatuj na milosrdenství zaslíbená Davidovi služebníku svému.

7

¹ A když pøestal Šalomoun modliti se, rychle oheò sstoupil s nebe, a sehltil zápal i jiné obìti, a sláva Hospodina naplnila dùm ten, ² Tak že nemohli knìží vjíti do domu Hospodinova, proto že naplnila sláva Hospodinova dùm Hospodinùv. ³ Všickni pak synové Izraelští vidili, když sstupoval oheò a sláva Hospodinova na dùm, a padše tváóí k zemi na dlážení, klanìli se a chválili Hospodina, že dobrý jest, a že na vìky trvá milosrdenství jeho. ⁴ Pøi tom král a všecken lid obìtovali obìti pøed Hospodinem. ⁵ Obìtoval zajisté král Šalomoun obìt dvamecítma tisíc volù, a ovec sto a dvadecet tisícù, když posvìcovali domu Božího král i všecken lid. ⁶ Ale knìží stáli pøi svých úòadích, též i Levítové s nástroji hudebnými Hospodinovými, kterýchž byl nadìlal David král k oslavování Hospodina, (nebo na vìky milosrdenství jeho), žalmem Davidovým, kterýž jim vydal. Jiní pak knìží troubili v trouby naproti nim, a všecken lid Izraelský stál. ⁷ Posvìtil také Šalomoun prostøedku té sínì, kteráž byla pøed domem Hospodinovým; nebo obìtoval tu obìti zápalné a tuky obìtí, pokojných, proto že na oltáøi mìdìném, kterýž byl udìlal Šalomoun, nemohli se smìstknati zápalové a obìti suché i tukové jejich. ⁸ I držel Šalomoun slavnost toho èasu za sedm dní, a všecken Izrael s ním, shromáždìní velmi veliké odtud, kudyž se vchází do Emat, až ku potoku Egyptskému. ⁹ I svìtili dne osmého svátek; nebo posvìcení oltáøe slavili za sedm dní, tolikéž slavnost tu za sedm dní. ¹⁰ Tøimecìtmého pak dne mìsíce sedmého propustil lid k pøíbytkùm jejich s radostí a veselím srdce z toho, což dobrého uèinil Hospodin Davidovi a Šalomounovi a Izraelovi

2 Letopisu 7:11   13   2 Letopisu 7:22

lidu svému. ¹¹ I dokonala Šalomoun dům Hospodinův a dům královský, a všechno, cožkoli byl uložil v srdci svém, aby učinil v domě Hospodinově a v domě svém, šťastně se mu vedlo. ¹² V tom ukázal se Hospodin Šalomounovi v noci, a řekl jemu: Uslyšel jsem modlitbu tvou, a vyvolil jsem sobě to místo za dům obětí. ¹³ Jestliže zavru nebe, tak že by nebylo deště, a jestliže poráží kobyilkám, aby pohnuly zemi, též jestliže pošli morovou ránu na lid svůj, ¹⁴ A ponížující se lid můj, nad nímž jest vzýváno jméno mé, modlili by se, a hledali by tváři mé, a odvrátili by se od cest svých zlých: i já také vyslyším je s nebe, a odpustím hřích jejich, a uzdravím zemi jejich. ¹⁵ Budouť již i oči mé otevřené, a uši mé naklonině k modlitbě z místa tohoto. ¹⁶ Nebo nyní vyvolil jsem a posvětil domu tohoto, aby tu přebývalo jméno mé až na věky, a aby tu byly oči mé a srdce mé po všechny dny. ¹⁷ A ty budeš-li choditi přede mnou, jako chodil David otec tvůj, tak abys učinil všechno to, což jsem přikázal tobě, ustanovení i soudů svých ostříhaje: ¹⁸ Utvrdím zajisté stolicí království tvého, jakož jsem učinil smlouvu s Davidem otcem tvým, ōka: Nebude vyhlazen muž z rodu tvého, aby nepanoval nad Izraelem. ¹⁹ Jestliže pak se odvrátíte a opustíte ustanovení má a přikázání má, kteráž jsem vám vydal, a odejdouce, sloužití budete bohům cizím a klaniti se jim: ²⁰ Vypléním takové z země své, kterouž jsem jim dal, a dům tento, kteréhož jsem posvětil jménu svému, zavrhu od tváři své, a vydám jej v přísloví a v rozprávku mezi všemi národy. ²¹ A tak dům ten, kterýž byl zvýšený každému jdoucímu mimo něj, bude k užasnutí, a dí: Proč tak učinil Hospodin zemi této a domu tomuto? ²² Tedy odpovídá: Proto že opustili Hospodina Boha otců svých, kterýž je vyvedl z země Egyptské, a chopili se bohů cizích, a klaníjíce se jim, sloužili jim, protož uvedl na ně všechny

tyto zlé věci.

8

¹ Stalo se potom po pøebìhnutí dvadcíti let, v nichž stavìl Šalomoun dùm Hospodinùv a dùm svùj, ² Že vystavìl Šalomoun mìsta, kteráž byl dal Chíram Šalomounovi, a osadil tam syny Izraelské. ³ Zatím táhl Šalomoun do Emat Soby, a zmocnil se jí. ⁴ I ustavìl Tadmor na poušti, a všeska mìsta skladù vystavìl v Emat. ⁵ Vystavìl i Betoron hoøejší, též i Betoron dolejší, mìsta ohrazená zdmi, branami i závorami. ⁶ Ano i Baalat a všeska mìsta, v nichž mìl sklady Šalomoun, a všeska mìsta vozù, i mìsta jízdnyh, všesko vedlé žádosti své, cožkoli chtìl stavìti v Jeruzalémì a na Libánu, i po všì zemi panování svého. ⁷ Všesken také lid, kterýž byl pozùstal z Hetejskýh, a Amorejskýh a Ferezejskýh, a Hevejskýh a Jebuzejskýh, kteøíž nebyli z Izraele, ⁸ Z synù jejich, kteøíž byli pozùstali po nich v zemi té, jichž byli nevyhubili synové Izraelští, uvedl Šalomoun pod plat až do tohoto dne. ⁹ Ale z synù Izraelskýh, jichž nepodrobil Šalomoun v službu pøi díle svém, (nebo oni byli muži bojovní a pøední knížata jeho, úøedníci nad vozy a jezdcì jeho), ¹⁰ Z tìch, pravím, bylo pøedních vládaøù, kteréž mìl král Šalomoun, dvì stì a padesáte, kteøíž panovali nad lidem. ¹¹ Dceru pak Faraonovu pøestìhoval Šalomoun z mìsta Davidova do domu, kterýž jí byl vystavìl. Nebo øekl: Nemohla by bydliti manželka má v domì Davida krále Izraelského, nebo svatý jest, proto že vešla do niho truhla Hospodinova. ¹² Tedy obìtoval Šalomoun zápaly Hospodinu na oltáøi Hospodinovu, kterýž byl vzdìlal pøed sínì, ¹³ Cokoli náležitì každého dne obitováno býti mìlo podlé pøikázání Mojžíšova, ve dny sobotní, na novmìsíce a na slavnosti, po tøikrát do

roka, na slavnost pøesnic, na slavnost téhodnù, a na slavnost stánkù. ¹⁴ Ustanovil také podlé naøízení Davida otce svého poøádky knížské k úøadùm jejich, a Levíty ku povinnostem jejich, aby chválili Boha, a pøisluhovali pøi knížích náležitì každého dne, a vrátné v poøádcích jejich u jedné každé brány; nebo tak byl rozkaz Davida muže Božího. ¹⁵ Aniž se uchýlili od rozkázání krále knížím a Levítùm pøi všeliké vici i pøi pokladích. ¹⁶ A když dostrojeno bylo všecko dílo Šalomounovo od toho dne, v němž založen byl dùm Hospodinùv, až do vystavení jeho, a tak dokonán byl dùm Hospodinùv, ¹⁷ Tedy jel Šalomoun do Aziongaber a do Elat pøi bøehu moøském v zemi Idumejské. ¹⁸ I poslal jemu Chíram po služebnících svých lodí, a služebníky umilé na moøi, kteøíž plavivše se s služebníky Šalomounovými do Ofir, nabrali odtud ètyøi sta a padesáte centnéøù zlata, a pøinesli je králi Šalomounovi.

9

¹ Královna pak z Sáby uslyševši povìst o Šalomounovi, pøijela do Jeruzaléma, aby zkusila Šalomouna v pohádkách, s vojskem velmi velikým a s velbloudy, na nichž pøinesla vonných vicí, a zlata velmi mnoho i kamení drahého. Pøišla tedy k Šalomounovi, a mluvila s ním o všecko, což mla v srdci svém. ² Jízto odpovìdil Šalomoun na všechna slova její. Nebylo nic skrytého pøed Šalomounem, naè by jí neodpovìdil. ³ Protož uzøevši královna z Sáby moudrost Šalomounovu, a dùm, kterýž byl ustavil, ⁴ I pokrmy stolu jeho, též sedání a stávání služebníkù jeho pøisluhujících jemu, i roucha jejich, šeðkýøe také jeho a odív jejich, i stupnì, kterýmiž vstupoval k domu Hospodinovu: zdìsila se náramnì, ⁵ A øekla králi: Pravá jest øeè, kterouž jsem slyšela v zemi své o vícech tvých

a o moudrosti tvé. ⁶ Vřak jsem nechtila vòiti øeem jejich, ař jsem pøijela a uzøela oèima svýma, a aj, není mi praveno ani polovice o velikosti moudrosti tvé. Pøevýřil jsi povìst tu, kterouř jsem slyřela. ⁷ Blahoslavení muži tvoji, a blahoslavení sluřebníci tvoji tito, kteøíř stojí pøed tebou vřdycky, a slyří moudrost tvou. ⁸ Budiř Hospodin Bùh tvùj pořehnaný, kterýř ti sobì oblíbil, aby ti posadil na stolicí své, abys byl králem na místi Hospodina Boha tvého. Proto ře miluje Bùh tvùj Izraele, aby jej utvrdil na viky, ustanovil ti nad nimi králem, abys èinil soud a spravedlnost. ⁹ I dala králi sto a dvadçeti centnéøù zlata, a vonných vìcí velmi mnoho, i kamení drahého, aniř bylo kdy pøivezeno takových vonných vìcí, jakéř darovala královna z Sáby řalomounovi. ¹⁰ K tomu také i sluřebníci Chíramovi, a sluřebníci řalomounovi, kteøíř byli pøivezli zlata z Ofir, pøivezli døíví algumim a kamení drahého. ¹¹ I nadìlal král z toho døíví algumim stupòù k domu Hospodinovu i k domu královu, téř harf a louten zpívákùm, aniř kdy prvé vídány takové vìci v zemi Judské. ¹² Král také řalomoun dal královní z Sáby vedlé vší vùle její, èehoř požádala, kromì toho, což byla pøinesla k králi. Potom se navrátila a odjela do zemi své, ona i sluřebníci její. ¹³ Byla pak váha toho zlata, kteréř pøicházelo řalomounovi na každý rok, řest set ředesáte a řest centnéøù zlata, ¹⁴ Kromì toho, což kupci a prodavaèi pøinářeli, a všickni králové Arabřtí. A vývodové té zemi pøivářeli zlato a støbro řalomounovi. ¹⁵ A protoř nadìlal král řalomoun dvì stì řtítù z zlata tařeného; řest set lotù zlata tařeného dával na každý řtít. ¹⁶ A tøi sta pavéz z zlata tařeného; tøi sta lotù zlata dal na každou pavézu. I slořil je král v domì lesu Libánského. ¹⁷ Udìlal také král stolicí z kostí slonových velikou, a oblořil ji zlatem èistým. ¹⁸ A bylo řest stupòù

k té stolici, a podnože té stolice také byly z zlata, držící se stolice, ano i spolehadla rukám s obou stran, tu kdež se sedalo, a dva lvové stáli u spolehadel. ¹⁹ Dvanácte těž lvů stálo tu na šesti stupních s obou stran. Nebylo nic udíláno takového v žádném království. ²⁰ Nadto všechny nádoby krále Šalomouna, jichž ku pití užívali, byly zlaté, a všechny nádoby v domě lesu Libánského byly z zlata nejčistšího. Nic nebylo z stříbra, aniž ho sobě co vážili za dnů Šalomounových. ²¹ Nebo měl král lodí, kteréž pöecházely pöes moře s služebníky Chíramovými. Jednou ve těch letech vracovaly se ty lodí mořské, pöinášející zlato a stříbro, kosti slonové a opice a pávy. ²² I zveleben jest král Šalomoun nad všechny krále zemské v bohatství a v moudrosti. ²³ Proč všickni králové země žádostivi byli viděti tvář Šalomounovu, aby slyšeli moudrost jeho, kterouž složil Bůh v srdci jeho. ²⁴ Z nichž jeden každý pöinášeli také dar svůj, nádoby stříbrné a nádoby zlaté, roucha a zbroj, i vonné věci, koně a mezky, každého roku, ²⁵ Tak že měl Šalomoun čtyři tisíce stájí koní a vozů, a dvanácte tisíc jezdců, kteréž rozsadil v místech vozů a pöi králi v Jeruzalémě. ²⁶ I panoval nade všemi králi od řeky Eufrates až k zemi Filistinské, a až k končinám Egyptským. ²⁷ A složil král stříbra v Jeruzalémě jako kamení, a cedrového dříví jako planého fíkoví, kteréž roste v údolí u velikém množství. ²⁸ Pöivodili také Šalomounovi koně z Egypta i ze všech zemí. ²⁹ Jiné pak věci Šalomounovy, první i poslední, vypsány jsou v knize Nátana proroka, a v proroctví Acháša Silonského, a u vidiních Jaaddy proroka o Jeroboámovi synu Nebatovu. ³⁰ A kraloval Šalomoun v Jeruzalémě nade vším Izraelem čtyřiceti let. ³¹ I usnul Šalomoun s otci svými, a pochovali jej v městě Davida otce jeho. Kraloval pak Roboám syn jeho místo něho.

10

¹ Tedy odšel Roboám do Sichem; nebo tam sešel se byl všecken Izrael, aby ho ustanovili za krále. ² Stalo se pak, když o tom uslyšel Jeroboám syn Nebatùv, jsa v Egyptì, kamž byl utekl pøed králem Šalomounem, navrátil se Jeroboám z Egypta. ³ Nebo poslali a povolali ho. Tedy pøišed Jeroboám i všecken Izrael, mluvili k Roboámovi, økouce: ⁴ Otec tvùj stížil jho naše, protož nyní polehè služby otce svého tvrdé a bøemene jeho tìžkého, kteréz vložil na nás, a budeme tobì sloužiti. ⁵ Kterýž øekl jim: Po tøech dnech navra'te se ke mnì. I odšel lid. ⁶ V tom radil se král Roboám s starci, kteøíž stávali pøed Šalomounem otcem jeho, ještì za života jeho, øka: Kterak vy radíte, jakou odpovìd mám dáti lidu tomu? ⁷ I odpovìdili jemu, økouce: Jestliže se dobrotivì ukážeš lidu tomuto a povolíš jim, a mluvitì budeš pøívìtivì, budou služebníci tvoji po všecky dny. ⁸ Ale on opustil radu starcù, kterouž dali jemu, a radil se s mládenci, kteøíž odrostli s ním, a stávali pøed ním. ⁹ A øekl jim: Co vy radíte, jakou máme dáti odpovìd lidu tomuto, kteøíž mluvili ke mnì, økouce: Polehè bøemene, kteréz vložil otec tvùj na nás? ¹⁰ Jemuž odpovìdili mládenci, kteøíž zrostli s ním, økouce: Takto odpovíš lidu tomu, kteøíž mluvili k tobì a øekli: Otec tvùj stížil jho naše, ty pak polehè nám, takto díš jim: Nejmenší prst mùj tlustší jest, nežli bedra otce mého. ¹¹ Nyní tedy, otec mùj tìžké bøímì vložil na vás, já pak pøidám bøemene vašeho; otec mùj trestal vás bièky, ale já bièi uzlovatými. ¹² Potom pøišel Jeroboám i všecken lid k Roboámovi dne tøetího, jakž byl vyøkl král, øka: Navra'te se ke mnì dne tøetího. ¹³ I odpovìdìl jim král tvrdì. Nebo opustil král Roboám radu starcù, ¹⁴ A mluvil k nim vedlé rady mládencù, øka: Otec mùj stížil jho vaše, já pak k nìmu pøidám; otec mùj trestal vás bièky, ale já

bièi uzlovatými. ¹⁵ A tak neuposlechl král lidu. (Pøíèina zajisté byla od Boha, aby naplnil Hospodin øeè svou, kterouž mluvil skrze Achiáše Silonského k Jeroboámovi synu Nebatovu.) ¹⁶ Protož vida všecken Izrael, že by je král oslyšel, odpovìdil lid králi, økouce: Jakýž máme díl v Davidovi? Ani dìdictví nemáme v synu Izai. Jeden každý k stanùm svým, ó Izraeli! Nyní opatø dùm svùj, Davide. Odšel tedy všecken Izrael k stanùm svým, ¹⁷ Tak že nad syny Izraelskými toliko, kteøíž bydlili v mìstech Judských, kraloval Roboám. ¹⁸ A když poslal král Roboám Adurama, kterýž byl nad platy, uházeli ho synové Izraelští kamením až do smrti, èimž král Roboám pøinucen byl, aby vsedna na vůz, utekl do Jeruzaléma. ¹⁹ A tak odstoupili synové Izraelští od domu Davidova až do dnešního dne.

11

¹ Když pak pøijel Roboám do Jeruzaléma, shromáždil dùm Judùv a Benjaminùv, sto a osmdesáte tisíc výborných bojovníkù, aby bojovali proti Izraelovi, a aby zase obráceno bylo království k Roboámovi. ² Tedy stala se øeè Hospodinova k Semaiášovi, muži Božímu, økoucí: ³ Povìz Roboámovi synu Šalomounovu, králi Judskému, a všemu lidu Izraelskému, kterýž jest v pokolení Judovì a Benjaminovì, øka: ⁴ Takto praví Hospodin: Netáhnìte a nebojujte proti bratøím svým, navra^tte se jeden každý do domu svého; nebo ode mne stala se víc tato. I uposlechli rozkazu Hospodinova, a navrátili se, aby netáhli proti Jeroboámovi. ⁵ I bydlil Roboám v Jeruzalémì, a vzdìlal mìsta hrazená v Judstvu. ⁶ A vzdìlal Betlém, Etam, a Tekoe, ⁷ Betsur, Socho a Adulam, ⁸ Gát, Maresa a Zif, ⁹ Adoraim, Lachis a Azeka, ¹⁰ Zaraha, Aialon a Hebron, kteráž byla v pokolení Judovì a Benjaminovì mìsta hrazená. ¹¹ A když upevnil mìsta hrazená, osadil v nich knížata, a

zdílal špižírny k potravám, k oleji a vínu. ¹² A v jednom každém místě složil štíty a kopí, a opatřil ta místa velmi dobře, a tak kraloval nad Judou a Beniaminem. ¹³ Kněží také a Levítové, kteříž byli ve všem Izraeli, postavili se k němu ze všech končin svých. ¹⁴ Opustili byli zajisté Levítové předměstí svá i vládařství svá, a odebrali se do Judstva a do Jeruzaléma, (proto, že je zavrhl Jeroboám a synové jeho, aby v úřadu kněžském nesloužili Hospodinu. ¹⁵ A nařídil sobě kněží k sloužení po výsostech jáblům a telatům, kterýchž byl nadílal). ¹⁶ A za nimi ze všech pokolení Izraelských ti, kteříž oddali srdce své k hledání Hospodina Boha Izraelského, přišli do Jeruzaléma, aby obítovali Hospodinu Bohu otců svých. ¹⁷ A tak utvrdili království Judské, a zsilili Roboáma syna Šalomounova za tři léta, a po ta tři léta chodili po cestě Davidově a Šalomounově. ¹⁸ Potom pojal sobě Roboám ženu, Mahalat, dceru Jerimota syna Davidova, a Abichail, dceru Eliaba syna Izai. ¹⁹ Kteráž mu zplodila syny: Jeusa a Semariáše a Zahama. ²⁰ A po té pojal Maachu dceru Absolonovu, kteráž mu porodila Abiáše, Attaie, Zizu a Selomita. ²¹ Ale miloval Roboám Maachu dceru Absolonovu, nade všechny ženy i ženiny své; nebo byl pojal žen osmnáct, a ženin šedesát, a zplodil dvadcti a osm synů a šedesáte dcer. ²² Ustanovil pak Roboám Abiáše syna Maachy za kníže a vývodu mezi bratřími jeho; nebo myslil ho ustanoviti králem. ²³ A opatrnosti užívaje, rozsadil všechny jiné syny své po všech krajích Judových a Beniaminových, ve všech místech ohrazených, i dal jim potravu hojně, a nabral jim mnoho žen.

12

¹ I stalo se, když utvrdil království Roboám a zmocnil je, opustil zákon Hospodinův, i všecken Izrael s ním.

² Stalo se, pravím, léta pátého království Roboámova, že vytáhl Sesák král Egyptský proti Jeruzalému, (nebo byli zhøešili proti Hospodinu), ³ S tisícem a dvěma sty vozù, a s šedesáti tisíci jízdných, a nebylo poètu lidu, kterýž pøitáhl s ním z Egypta, Lubimských, Sukkimských a Chusimských. ⁴ A pobral místa hrazená, kteráž byla v Judstvu, a pøitáhl až k Jeruzalému. ⁵ Tedy Semaiáš prorok pøišel k Roboámovi a k knížatùm Judským, kteøíž se byli sebrali do Jeruzaléma, bojíce se Sesáka, a øekl jim: Toto praví Hospodin: Vy jste mne opustili, i já také opouštím vás v rukou Sesákových. ⁶ I ponížili se knížata Izraelská i král, a øekli: Spravedlivý⁴ jest Hospodin. ⁷ A když vidil Hospodin, že se ponížili, stalo se slovo Hospodinovo k Semaiášovi, økoucí: Ponížili⁴ jsou se, neshladím jich, ale dám jim tudíž vysvobození, aniž se vyleje prchlivost má na Jeruzalém skrze Sesáka. ⁸ A však sloužití jemu budou, aby zkusili, co jest to mnì sloužití, a sloužití králùm zemským. ⁹ A tak vstoupiv Sesák král Egyptský do Jeruzaléma, pobral poklady domu Hospodinova, i poklady domu královského, všechno to pobral. Vzal i pavézy zlaté, kterýchž byl nadílal Šalomoun. ¹⁰ I nadílal král Roboám místo nich pavéz mìdìných, a poruèil je úøedníkùm nad drabanty, kteøíž ostøíhali brány domu královského. ¹¹ A když král chodíval do domu Hospodinova, pøicházivali drabanti a nosili je; potom též zase pøinášeli je do pokoje drabantù. ¹² Když se pak ponížil, odvrátila se od niho prchlivost Hospodinova, a neshladil ho do cela, tak jakož se k Judovi v dobrých vícech ohlašoval. ¹³ Tedy zmocnil se král Roboám v Jeruzalémì a kraloval; nebo ve ètyøidceti a v jednom létì byl Roboám, když poèal kralovati, a sedmnácte let kraloval v Jeruzalémì, místì, kteréž vyvolil Hospodin ze všech pokolení Izraelských, aby tam pøebývalo jméno jeho. Jméno matky jeho bylo Naama Ammonitská. ¹⁴ Kterýž

èinil zlé vìci; nebo neustavil srdce svého, aby hledal Hospodina. ¹⁵ Vìci pak Roboámovy, první i poslední, zdaž zapsány nejsou v knihách Semaiáše proroka, a Iddo proroka, kdež se vyèítá pořádek rodù, ano i války mezi Roboámem a Jeroboámem, po všechny dny? ¹⁶ I usnul Roboám s otci svými, a pochován jest v mìstì Davidovì, a kraloval Abiáš syn jeho místo niho.

13

¹ Léta osmnáctého krále Jeroboáma kraloval Abiáš nad Judou. ² Tøi léta kraloval v Jeruzalémì, (a jméno matky jeho Michaia, dcera Urielova z Gabaa), a byla válka mezi Abiášem a Jeroboámem. ³ Proèež sšikoval Abiáš vojsko udatných bojovníkù, ètyøikrát sto tisíc mužù výborných, Jeroboám pak sšikoval se proti niemu, maje osmkrát sto tisíc mužù výborných, velmi udatných. ⁴ I postavil se Abiáš na vrchu hory Semaraim, kteráž byla mezi horami Efraimskými, a øekl: Slyšte mne, Jeroboáme i všecken Izraeli. ⁵ Zdalíž jste nemìli vidìti, že Hospodin Bùh Izraelský dal království Davidovi nad Izraelem na vìky, jemu i synùm jeho smlouvou trvánlivou? ⁶ Ale povstal Jeroboám syn Nebatùv, služebník Šalomouna syna Davidova, a zprotívil se pánu svému. ⁷ A sebrali se k niemu lidé nevážní a bezbožní a zsilili se proti Roboámovi synu Šalomounovu, Roboám pak byv dítì a srdce choulostivého, neodepøel jim zmužile. ⁸ Tak vy nyní myslíte zsiliti se proti království Hospodinovu, kteréž jest v ruce synù Davidových, a jest vás veliké množství; máte také pøi sobì telata zlatá, kterýchž vám nadìlal Jeroboám, za bohy. ⁹ Zdalíž jste nezavrhlì knìží Hospodinových, synù Aronových a Levítù, a nadìlali jste sobì knìží, tak jako národové jiných zemí? Kdožkoli pøichází, aby posvìceny byly ruce jeho volèetem mladým a sedmi skopci, hned je knìzem tìch, jenž nejsou

bohové. ¹⁰ Ale my jsme Hospodina Boha našeho, aniž jsme se ho spustili, kniží pak pøisluhující Hospodinu jsou synové Aronovi a Levítové, kteøíž konají práci svou, ¹¹ A pálí Hospodinu zápaly každého jitra a každého veèera, kadí také vonnými vècmi, zpoøádaní také chlebù na stole èistém, a svícen zlatý s lampami jeho spravují, aby hoøely každého veèera. A tak my ostøíháme naøízení Hospodina Boha svého, ale vy strhli jste se jeho. ¹² Protož aj, s námi jest Bùh vůdce náš, a kniží jeho a trouby zvuèné, aby znily proti vám. Synové Izraelští, nebojujte s Hospodinem Bohem otcù svých, nebo nepovede se vám š'astnì. ¹³ Mezi tím Jeroboám obvedl zálohy, aby po zadu na nì pøipadli, a tak byli Izraelští pøed Judskými, a zálohy ty byly jim pozadu. ¹⁴ Tedy spatøiv Juda, an válka jim s pøedu i s zadu, zvolali k Hospodinu, a kniží troubili v trouby. ¹⁵ Uèinili také pokøik muži Judští. I stalo se v tom pokøiku mužù Judských, ranil Bùh Jeroboáma i všecken Izrael pøed Abiášem a Judou. ¹⁶ A tak utíkali synové Izraelští pøed Judou, ale dal je Bùh v ruku jejich. ¹⁷ Nebo porazili je Abiáš a lid jeho ranou velikou, tak že padlo zbitých z Izraele pìtkrát sto tisíc mužù výborných. ¹⁸ Protož snížení jsou synové Izraelští v ten èas, a zmocnili se synové Judovi, nebo zpolehli na Hospodina Boha otcù svých. ¹⁹ I honil Abiáš Jeroboáma, a vzal mu mìsta, Bethel i vsi jeho, Jesana i vsi jeho, a Efron i vsi jeho. ²⁰ Aniž se mohl zase zsiliti více Jeroboám po všechny dny Abiášovy. I ranil jej Hospodin, tak že umøel. ²¹ Ale Abiáš zmocnil se, kterýž byl sobì pojal žen ètrnáct, a zplodil dvamecítma synù a šestnácte dcer. ²² Ostatek pak èinù Abiášových, a života jeho i øeèi jeho, sepsáno jest v knize proroka Iddo.

14

¹ Když pak usnul Abiáš s otcí svými, a pochovali jej v

mìstì Davidovì, kraloval Aza syn jeho místo nìho. Za jeho dnù v pokoji byla zemì deset let. ² I èinil Aza to, což se dobøe líbilo Hospodinu Bohu jeho. ³ Nebo zboøil oltáøe cizí i výsosti, a stroskotal obrazy jejich, a posekal háje jejich. ⁴ A pøikázal Judovi, aby hledali Hospodina Boha otcù svých, a ostøíhali zákona a pøikázání jeho. ⁵ Zkazil, pravím, po všech mìstech Judských výsosti a sluneènè obrazy, a bylo v pokoji království za èasu jeho. ⁶ Zatím vzdìlal mìsta hrazená v Judstvu, proto že v pokoji byla zemì, aniž jaká proti nìmu válka povstala tìch let; nebo Hospodin dal jemu odpoèinutí. ⁷ I øekl lidu Judskému: Vzdìlejme ta mìsta, a ohraìme je zdmi a vìžemi, branami i závorami, dokudž zemì jest v moci naší. Aj, že jsme hledali Hospodina Boha svého, hledali jsme ho, a dal nám odpoèinutí odevšad. A tak stavìli a šťastnì se jim zvedlo. ⁸ Mìl pak Aza vojsko tìch, kteøíž nosili štíty a kopí, z pokolení Judova tøikrát sto tisícù, a z Beniaminova pavèzníkù a støelcù dvì stì a osmdesáte tisícù. Všickni ti byli muži udatní. ⁹ I vytáhl proti nim Zerach Mouøenín, maje v vojšti desetkrát sto tisícù, a vozù tøi sta, a pøitáhl až k Maresa. ¹⁰ Vytáhl též i Aza proti nìmu. I sšikovali vojska v údolí Sefata u Maresa. ¹¹ Tedy volal Aza k Hospodinu Bohu svému, a øekl: Hospodine, není^t potøebí tobì velikého množství, když ty chceš pomoci mdlejším. Pomoziž nám, Hospodine Bože náš, nebo^t v tebe doufáme, a ve jménu tvém jdeme proti množství tomuto. Hospodine, ty jsi Bùh náš; nech^t nemá moci proti tobì bídný èlovìk. ¹² I ranil Hospodin Mouøeníny pøed Azou a pøed lidem Judským, tak že utíkali Mouøenínové. ¹³ A honil je Aza i lid, kterýž byl s ním, až do Gerar. I padli Mouøenínové, že se nijakž otaviti nemohli; nebo potøení jsou pøed Hospodinem a pøed vojskem jeho. I odnesli onino koøistí velmi mnoho. ¹⁴ Pohubili také všechna mìsta

vùkol Gerar; strach zajisté Hospodinùv pøipadl na nì. I vzebrali všecka mìsta; nebo mnoho koøistí v nich bylo. ¹⁵ Též i obyvatele v staních pøi dobytčích zbili, a zajavše ovec velmi mnoho a velbloudù, navrátili se do Jeruzaléma.

15

¹ Tehdy na Azariáše syna Odedova sstoupil duch Boží. ² Proèež vyšed vstøíc Azovi, øekl jemu: Slyšte mne, Azo i všecko pokolení Judovo a Beniaminovo. Hospodin byl s vámi, dokudž jste byli s ním, a budete-li ho hledati, najdete ho; pakli ho opustíte, opustí vás. ³ Po mnohé zajisté dny Izrael jest bez pravého Boha a bez kníží, uèitelù i bez zákona, ⁴ Ješto, kdyby se v úzkosti své k Hospodinu Bohu Izraelskému byli obrátili a hledali ho, byli by ho našli. ⁵ Ale èasù tìchto není bezpečno vycházeti ani vcházeti; nebo nepokoj veliký jest mezi všemi obyvateli zemì, ⁶ Tak že šlapá národ po národu, a místo po místu, proto že Bùh kormoutí je všelijakými úzkostmi. ⁷ Protož vy posilòte se, a neopouštijte rukou svých; nebo má mzdu práce vaše. ⁸ A když slyšel Aza slova ta a proroctví Odeda proroka, posilil se, a vyplénil ohavnosti ze vší zemì Judské a Beniaminské, i z míst, kteráž byl vzal na hoøe Efraim, a obnovil oltáø Hospodinùv, kterýž byl pøed síní Hospodinovou. ⁹ Potom shromáždil všecko pokolení Judovo i Beniaminovo, a pøichozí s nimi z Efraima, Manassesa a Simeona; nebo jich bylo uteklo k nìmu z lidu Izraelského velmi mnoho, vidouce, že Hospodin Bùh jeho jest s ním. ¹⁰ I sebrali se do Jeruzaléma tøetího mìsíce, patnáctého léta kralování Azova, ¹¹ A obìtovali Hospodinu v ten den z koøistí pøihnaných, volù sedm set a ovcí sedm tisíc. ¹² A vešli v smlouvu, aby hledali Hospodina Boha otcù svých, z celého srdce svého a ze vší duše své, ¹³ A kdož by koli nehledal Hospodina Boha Izraelského, aby byl

usmrčen, bui malý neb veliký, bui muž neb žena. ¹⁴ I pøisáhli Hospodinu hlasem velikým, s zvukem na trouby i na pozouny. ¹⁵ Všecken zajisté lid Judský radoval se z pøísahy té; nebo celým srdcem svým pøisáhli, a se vši ochotností hledali ho, a našli jej. I dal jim odpoèinutí Hospodin se všech stran. ¹⁶ Nadto i Maachu matku ssadil Aza král, aby nebyla královnou, proto že byla vzdílala v háji hroznou modlu. I podal Aza modlu tu hroznou, a zdrobil i spálil ji pøi potoku Cedron. ¹⁷ Aèkoli výsosti nebyly zkaženy v lidu Izraelském, srdce však Azovo bylo celé po všecky dny jeho. ¹⁸ Vnesl také ty vìci, kteréž posvěceny byly od otce jeho, i to, èehož sám posvětil, do domu Božího, støíbro, zlato i nádoby. ¹⁹ A nebylo války až do léta tøidcátého pátého kralování Azova.

16

¹ Léta tøidcátého šestého kralování Azova vytáhl Báza král Izraelský proti Judovi, a stavil Ráma, aby nedal vyjít ani jít k Azovi králi Judskému. ² Tedy vzav Aza støíbro i zlato z pokladù domu Hospodinova i domu královského, poslal k Benadadovi králi Syrskému, kterýž bydlil v Damašku, øka: ³ Smlouva jest mezi mnou a mezi tebou, mezi otcem mým a mezi otcem tvým. Aj, posílám^t tei støíbro a zlato, jdi, zruš smlouvu svou s Bázou králem Izraelským, a^t odtrhne ode mne. ⁴ I uposlechl Benadad krále Azy, a poslal knížata s vojsky svými proti místùm Izraelským. I dobyli Jon a Dan, též Abelmaim i všech míst Neftalímových, v nichž mìli sklady. ⁵ To když uslyšel Báza, pøestal staviti Ráma, a zanechal díla svého. ⁶ V tom Aza král pojal všecken lid Judský, a pobrali kamení z Ráma i døíví, z nihož stavil Báza, a vystavil z niho Gabaa a Masfa. ⁷ V ten pak èas pøišel Chanani prorok k Azovi králi Judskému, a øekl jemu: Že jsi zpolehl na krále Syrského,

a nezpolehl jsi na Hospodina Boha svého, proto ušlo vojsko krále Syrského z ruky tvé. ⁸ Zdaliž jsou Chussimští a Lubimští neměli vojsk velmi velikých, s vozy a jezdci náramně mnohými? A když jsi zpolehl na Hospodina, vydal je v ruku tvou. ⁹ Oeì zajisté Hospodinovy spatøují všecku zemi, aby dokazoval síly své pøi tìch, kteøíž jsou k nìmu srdce upøímého. Bláznivì jsi uèinil v té vìci, protože od toho èasu budou proti tobì války. ¹⁰ Tedy rozhnìvav se Aza na proroka, dal ho do vìzení; nebo se byl rozhnìval na nìj pro tu vìc. A utiskal Aza nikteré z lidu toho èasu. ¹¹ O jiných pak vìcech Azových, prvních i posledních, zapsáno jest v knize o králích Judských a Izraelských. ¹² Potom léta tøidcátého devátého kralování svého nemocen byl Aza na nohy své tížkou nemocí, a však v nemoci své nehledal Boha, ale lékaøù. ¹³ A tak usnul Aza s otci svými, a umøel léta ètyødcatého prvního kralování svého. ¹⁴ A pochovali jej v hrobì jeho, kterýž byl vytesal sobì v mìsti Davidovì, a položili ho na lùžku, kteréž byl naplnil vonnými vìcmi a mastmi dílem apatykáøským pøipravenými. I pálili to jemu ohnìm velmi velikým.

17

¹ I kraloval Jozafat syn jeho místo nìho, a zmocnil se Izraele. ² I osadil lidem váleèným všecku místa hrazená v Judstvu, a postavil stráž v zemi Judské a v mìstech Efraim, kteréž byl zdobýval Aza otec jeho. ³ A byl Hospodin s Jozafatem; nebo chodil po cestách Davida otce svého prvních, aniž hledal modl. ⁴ Ale Boha otce svého hledal, a v pøikázáních jeho chodil, aniž následoval skutkù lidu Izraelského. ⁵ I utvrdil Hospodin království v ruce jeho, a dal všecken lid Judský dary Jozafatovi, tak že mìl bohatství a slávy hojnì. ⁶ A nabyv udatného

srdce k cestám Hospodinovým, zkazil pøesto také i výsosti a háje v Judstvu. ⁷ Léta pak tøetího království svého poslal knížata svá: Benchaile, Abdiáše, Zachariáše, Natanaele a Micheáše, aby uèili v místech Judských. ⁸ A s nimi Levíty: Semaiáše, Netaniáše, Zebadiáše, Azaele, Semiramota, Jonatana, Adoniáše, Tobiáše a Tobadoniáše, Levíty, a s nimi Elisama a Jehorama, kníží, ⁹ Kteøíž uèili v Judstvu, majíce s sebou knihu zákona Hospodinova. Chodili pak vùkol po všech místech Judských, vyuèující lid. ¹⁰ I byl strach Hospodinùv na všech královstvích zemí, kteréž byly vùkol Judstva, tak že nebojovali proti Jozafatovi. ¹¹ Nýbrž i Filistinští pøinášeli Jozafatovi dary a berni uloženou. Arabští také pøihánili jemu dobytky, skopù po sedmi tisících a sedmi steh, též kozlù po sedmi tisících a sedmi steh. ¹² I prospíval Jozafat, a rostl až na nejvyšší, a vystavil v Judstvu zámky a místa k skladùm. ¹³ A práci mnohou vedl pøi místech Judských, muže pak váleèné a slovoutné mìl v Jeruzalémì. ¹⁴ A tento jest poèet jich po domích otcù jejich: Z Judy knížata nad tisíci: Adna kníže, a s ním udatných rytíòù tøikrát sto tisíc. ¹⁵ A po nìm Jochanan kníže, a s ním dvì stì a osmdesát tisíc. ¹⁶ Po nìm Amaziáš syn Zichrùv, kterýž se dobrovolnì byl oddal Hospodinu, a pøi nìm dvakrát sto tisíc mužù udatných. ¹⁷ Z Beniamina pak muž udatný Eliada, a s ním lidu zbrojného s luèišti a pavézami dvakrát sto tisíc. ¹⁸ A po nìm Jozabad, a s ním sto a osmdesát tisíc zpùsobných k boji. ¹⁹ Ti sloužili králi, kromì tìch, kteréž byl osadil král po místech hrazených po všem Judstvu.

18

¹ I mìl Jozafat bohatství a slávu velmi velikou, a spøíznil se s Achabem. ² Pøijel pak po letech k Achabovi do Samaóí, a nabil Achab ovcí a volù hojnì pro nìj a pro lid, kterýž byl s

ním, a namlouval ho, aby táhl do Rámot Galád. ³ Nebo øekl Achab král Izraelský Jozafatovi králi Judskému: Potáhneš-li se mnou do Rámot Galád? Odpovìdìl jemu: Jakž jsem já, tak jsi ty, jako lid tvùj, tak lid mùj, a s tebou[†] budu v tom boji. ⁴ Øekl také Jozafat králi Izraelskému: Vzteptej se medle dnes na slovo Hospodinovo. ⁵ I shromáždil král Izraelský prorokù svých ètyøi sta mužù, a øekl jim: Máme-li jeti do Rámot Galád na vojnu, èili tak nechati? I øekli: Táhnì, nebo dá je Bùh v ruku královu. ⁶ Tedy øekl Jozafat: Což již není zde proroka Hospodinova žádného, abychom se ho zeptali? ⁷ Odpovìdìl král Izraelský Jozafatovi: Ještì[†] jest muž jeden, skrze nihož bys se mohl poraditi s Hospodinem, ale já ho nenávidím, proto že mi nikdy nic dobrého neprorokuje, ale vždycky zlé. Ten jest Micheáš syn Jemlùv. Ale Jozafat øekl: Nech[†] tak nemluví král. ⁸ Protož povolav král Izraelský komorníka jednoho, øekl: Pøivei sem rychle Micheáše syna Jemlova. ⁹ (Mezi tím král Izraelský a Jozafat král Judský sedili jeden každý na stolici své, odíni jsouce rouchem. Sedili pak v placu u vrat brány Samaøské, a všickni proroci prorokovali pøed nimi. ¹⁰ Kdežto Sedechiáš syn Kenanùv udìlal sobì byl i rohy železné, a øekl: Takto praví Hospodin: Tìmito trkati budeš Syrské, dokudž jich nepohubíš. ¹¹ Tak podobnì všickni proroci prorokovali, økouce: Jei do Rámot Galád, a šťastnì[†] se povede; nebo dá je Hospodin v ruku královu.) ¹² V tom posel ten, kterýž šel, aby zavolal Micheáše, mluvil jemu, øka: Aj, øeèi prorokù tìch jednostejné jsou a dobré pøed králem. Medle, bui øeè tvá, jako øeè kterého z nich, a mluv dobré vìci. ¹³ Jemuž øekl Micheáš: Živ[†] jest Hospodin, že cožkoli vyøkne Bùh mùj, to mluviti budu. ¹⁴ A když pøišel k králi, øekl jemu král: Micheáši, máme-li jeti proti Rámot Galád na vojnu, èili tak nechati? Kterýž øekl: Táhnìte a šťastnì[†] se vám povede, i budou

dáni v ruku vaši. ¹⁵ Ještì øekl jemu král: I kolikrátž tì mám pøisahou zavazovati, abys mi nemluvil než pravdu ve jménu Hospodinovu? ¹⁶ Protož øekl: Vidìl jsem všecken lid Izraelský rozptýlený po horách jako ovce, kteréž nemají pastýøe; nebo øekl Hospodin: Nemají pána tito, navra^t se jeden každý do domu svého v pokoji. ¹⁷ I øekl král Izraelský Jozafatovi: Zdaliž^t jsem neøekl, že mi nebude prorokovati nic dobrého, ale zlé? ¹⁸ Øekl dále: Protož slyšte slovo Hospodinovo: Vidìl jsem Hospodina sedícího na trùnu svém, a všecko vojsko nebeské stojící po pravici jeho i po levici jeho. ¹⁹ I øekl Hospodin: Kdo oklamá Achaba krále Izraelského, aby vytáhl a padl u Rámot Galád? A když pravil ten toto, a jiný pravil jiné, ²⁰ Tož^t vyšel duch, a postaviv se pøed Hospodinem, øekl: Já ho oklamám. Hospodin pak øekl jemu: Jakým způsobem? ²¹ Odpovìdìl: Vyjdu a budu duchem lživým v ústech všech prorokù jeho. Kterýžto øekl: Oklamáš a dovedeš toho; jdiž a uèiò tak. ²² Protož aj, jižti dal Hospodin ducha lživého v ústa prorokù tvých tichto, ješto však Hospodin mluvil zlé proti tobì. ²³ Tedy pøistoupi v Sedechiáš syn Kenanùv, dal políèek Micheášovi a øekl: Kterouž jest cestou odšel duch Hospodinùv ode mne, aby mluvil tobì? ²⁴ Odpovìdìl Micheáš: Aj, uzøíš v ten den, když vejdeš do nejtajnějšího pokoje, abys se skryl. ²⁵ I øekl král Izraelský: Jmìte Micheáše, a doveíte ho k Amonovi hejtmanu mìsta, a k Joasovi synu královu. ²⁶ A díte: Takto praví král: Dejte tohoto do žaláøe a dávejte mu jísti malièko chleba a malièko vody, dokudž se nenavrátím v pokoji. ²⁷ Ale Micháš øekl: Jestliže se ty navrátíš v pokoji, tedy^t nemluvil Hospodin skrze mne. Pøesto øekl: Slyštež to všickni lidé. ²⁸ A tak táhl král Izraelský a Jozafat král Judský proti Rámot Galád. ²⁹ I øekl král Izraelský Jozafatovi: Zmìním já se, když pùjdu k bitvì,

ale ty oblec se v roucho své. I zmìnil se král Izraelský, a jeli k bitvì. ³⁰ Král pak Syrský pøikázal byl hejtmanùm nad vozy svými, øka: Nebojujte proti malému ani proti velikému, než proti samému králi Izraelskému. ³¹ I stalo se, když hejtmané nad vozy uzøeli Jozafata, øekli: Král Izraelský jest. Takž se obrátìli proti nìmu, aby bojovali. Tedy zkøikl Jozafat, a Hospodin spomohl jemu, a odvrátil je Bùh od nìho. ³² Nebo uzøevše hejtmané nad vozy, že on není král Izraelský, obrátìli se od nìho. ³³ Muž pak støelil z luèišti náhodou, a postøelil krále Izraelského, kdež se pancíø spojuje. Proèež øekl vozkovi: Obra[†] se, a vyvez mne z vojska; nebo jsem nemocen. ³⁴ I rozmohla se bitva v ten den. Král pak Izraelský stál na voze proti Syrským až do veèera, i umøel v západ slunce.

19

¹ Když se pak navracoval Jozafat král Judský do domu svého v pokoji do Jeruzaléma, ² Vyšel jemu vstøíc Jéhu syn Chananùv, prorok, a øekl králi Jozafatovi: Zdalìž jsi bezbožnému mìl pomáhati, a ty, jenž nenávidí Hospodina, milovati? Z té pøíèiny proti tobì jest hnìv Hospodinùv. ³ Ale však nalezly se vici dobré pøi tobì, že jsi vysekal háje z zemì, a nastrojil srdce své, abys hledal Boha. ⁴ I bydlil Jozafat v Jeruzalémì, a zase projel lid od Bersabé až k hoøe Efraim, a navrátil je k Hospodinu Bohu otcù jejich. ⁵ A ustanovil soudce v zemi po všech mìstech Judských hrazených, v jednom každém mìstì. ⁶ Tedy øekl soudcùm: Vizte, jak co èiníte; nebo nevedete soudu za èlovìka, ale za Hospodina, kterýž vám pøítomen jest pøi vykonávání soudu. ⁷ A protož budiž bázeð Hospodinova pøi vás. Ostøíhejte toho a èiòte tak, nebo[†] není u Hospodina Boha našeho nepravosti, tak aby šetøiti mìl osob, aneb pøijímati dary. ⁸ Tak i v Jeruzalémì ustanovil Jozafat nìkteré z

Levítu a z kníží, a z knížat otcovských, èeledí Izraelských, k soudu Hospodinovu a k rozepøem tìch, kteøíž by se obraceli o to do Jeruzaléma. ⁹ A pøikázal jim, øka: Takž dìlejte v bázni Hospodinovi, u víøe a v srdci upøímém. ¹⁰ A pøi všeliké rozepøi, kteráž by pøišla pøed vás od bratøí vašich, kteøíž bydlí v mìstech svých, buí mezi krví a krví, mezi zákonem a pøikázáním, ustanoveními a soudy, napomenete jich, aby nehøøili proti Hospodinu, tak aby nepøišla prchlivost na vás, ani na bratøí vaše. Tak èiøte, a neubìhnete v høích. ¹¹ A aj, Amariáš, knìz nejvyšší, mezi vámi bude ve všech vícech Hospodinových, a Zebadiáš syn Izmaelùv, vývoda domu Judova, ve všeliké vìci královské. Máte také Levíty správce mezi sebou; posiløtež se a zmužile sobì poèínejte, a bude[†] Hospodin s tím, kdož bude dobrý.

20

¹ I stalo se potom, že pøitáhli synové Moáb a synové Ammon, a s nimi nikteøí od Ammonitských, proti Jozafatovi na vojnu. ² A pøišedøe, oznámili Jozafatovi, økouce: Pøitáhlo proti tobì množství veliké z zámoøí, z zemì Syrské, a aj, jsou v Hasesontamar, jenž jest Engadi. ³ I ulekl se, a obrátil Jozafat tváø svou k hledání Hospodina, a vyhlásil pùst všemu lidu Judskému. ⁴ A tak shromáždil se lid Judský, aby hledali Hospodina. Také i ze všech mìst Judských sešli se hledati Hospodina. ⁵ Tedy stál Jozafat v shromáždíní Judském a Jeruzalémském, v domì Hospodinovi pøed síní novou, ⁶ A øekl: Hospodine, Bože otcù našich, zdaliž ty sám nejsi Bohem na nebi? Zdaliž ty nepanujeø nade všemi královstvími národù? Zdaliž v ruce tvé není síly a moci, tak že není, kdo by se mohl postaviti proti tobì? ⁷ Zdaliž jsi ty, Bože náš, nevyhnal obyvatelù zemì této pøed tváøí lidu svého Izraelského, a dal jsi ji

semeni Abrahama, milovníka svého na vïky? ⁸ Kteořízto bydlili v ní, a vzdìlali tobì v ní svatyni, jménu tvému, økouce: ⁹ Jestliže by na nás pøišly zlé vïci, meè pomsty, buì morová rána, buì hlad, postavíme se pøed tímto domem a pøed tebou, (ponìvadž jméno tvé jest v domì tomto), a budeme volati k tobì v úzkostech svých, i vyslyšíš a vysvobodíš. ¹⁰ A nyní, aj, synové Ammon a Moáb, a hora Seir, skrze niž jsi nedopustil jíti Izraelovi, když se brali z zemì Egyptské, ale uhnuli se od nich, a nepohubili jich, ¹¹ Aj hle, oni odplacují se nám, pøitáhše, aby nás vyhnali z dìdictví tvého, kteréž jsi právem dìdièným dal nám. ¹² Bože náš, zdali jich souditi nebudeš? V nás⁴ zajisté není žádná síly proti množství tomuto velikému, kteréž táhne proti nám, aniž my víme, co bychom èiniti mìli, toliko na tì patoì oèi naše. ¹³ Všecken také lid Judský stáli pøed Hospodinem, též i dítky jich, ženy i synové jejich. ¹⁴ Jachaziel pak syn Zachariáše syna Benaiášova, syna Jehielova, syna Mataniášova, Levíta z synù Azafových, nadšen jsa duchem Hospodinovým, u prostøed toho shromáždìní, ¹⁵ Øekl: Pozorujte všecken Judo a obyvatelé Jeruzalémští, i ty králi Jozafate. Takto vám praví Hospodin: Nebojte se vy, ani se lekejte množství tohoto velikého; nebo ne váš bude boj, ale Boží. ¹⁶ Zítro vytáhnìte proti nim, aj, oni potáhnou po stráni Ziz, a naleznete je pøi konci údolí naproti poušti Jeruel. ¹⁷ Nebudete vy bojovati tuto. Postavte se, stùjte a vizte vysvobození Hospodinovo pøi sobì, ó Judo a Jeruzaléme. Nebojte se, aniž se strachujte; zítro vyjdìte proti nim, a Hospodin bude s vámi. ¹⁸ I sklonil se Jozafat tváoì k zemi, a všecken lid Judský i obyvatelé Jeruzalémští padli pøed Hospodinem, klanìjíce se Hospodinu. ¹⁹ Vstali pak Levítové z synù Kahat a z synù Chóre, aby chválili Hospodina Boha Izraelského hlasem velikým a vysokým. ²⁰ Potom vstavše ráno, vytáhli na poušť Tekoe. A když

vycházeli, stál Jozafat a øekl: Slyšte mne, Judo a obyvatelé Jeruzalémští. Vìøte v Hospodina Boha svého, a stane se vám vìrnì; vìøte prorokùm jeho, a šťastnì se vám povede. ²¹ A tak poradiv se s lidem, postavil zpìváky Hospodinu, aby chválili okrasu svatosti, a když by vycházeli sšikovaní k boji, aby oni napøed šli a øíkali: Oslavujte Hospodina, nebo na vìky milosrdenství jeho. ²² Tu chvíli pak, když oni zaèali zpìv a chválení, obrátil Hospodin ty, kteøíž byli v zálohách, na syny Ammon, Moáb a obyvatele hory Seir, ješto však byli pøitáhli proti Judovi, a tak sami se bili. ²³ Nebo povstali synové Ammon a Moábští proti obyvatelùm hory Seir, aby zmordovali a shladili je. A když dokonali boj proti obyvatelùm hory Seir, pomáhali sobì a hubili jedni druhé. ²⁴ Mezi tím lid Judský pøitáhl k stráži, kteráž jest na poušti, a uzøeli to množství, a aj, mrtví leží na zemi, aniž kdo ušel. ²⁵ Proèež pøistoupil Jozafat s lidem svým, aby rozebrali loupeže jejich, a našli u nich hojnost zboží i klénotù na tilích zbitých. I rozbitovali toho mezi sebou, tak že unesti nemohli; za tøi dni dìlili ty loupeže, proto že jich mnoho bylo. ²⁶ V den pak ètvrtý shromáždili se do údolí Beracha, a že tu dobroøeèili Hospodinu, protož nazvali jméno místa toho údolí Beracha až do dnešního dne. ²⁷ Zatím obrátili se všickni muži Judští a Jeruzalémští, a Jozafat pøed nimi, aby se navrátili do Jeruzaléma s veselím; nebo byl obveselil je Hospodin nad nepøátely jejich. ²⁸ I vešli do Jeruzaléma s loutnami a harfami a s trubami do domu Hospodinova. ²⁹ Tedy pøipadl strach Boží na všechna království zemská, když uslyšeli, že Hospodin bojoval proti nepøátelùm lidu Izraelského. ³⁰ A tak v pokoji bylo království Jozafatovo; nebo odpoèinutí dal jemu Bùh jeho odevšad. ³¹ Kraloval pak Jozafat nad Judou. Ve tøidcìti pìti letech byl, když kralovati zaèal, a pìtmecìtma let kraloval v Jeruzalémì. Jméno matky

jeho Azuba, dcera Silchi. ³² A chodil po cestì Azy otce svého, aniž se uchýlil od ní, èinì to, což pravého jest pøed oèima Hospodinovýmá. ³³ A však výsosti nebyly zkaženy, nebo ještě lid byl nenastrojil srdce svého k Bohu otcù svých. ³⁴ O jiných pak vícech Jozafatových, prvních i posledních, sepsáno jest v knihách Jéhu syna Chanani, kterémuž bylo poruèeno, aby to vložil do knihy o králích Izraelských. ³⁵ Potom stovaryšil se Jozafat král Judský s Ochoziášem králem Izraelským, kterýž sobì bezbožní poèínal. ³⁶ Stovaryšil se pak s ním proto, aby nadílal lodí, kteréž by pøecházely pøes moøe. I nadílali lodí v Aziongaber. ³⁷ Protož prorokoval Eliezer syn Dodavahùv z Maresa proti Jozafatovi, øka: Jakž jsi se stovaryšil s Ochoziášem, roztrhl Hospodin skutky tvé. I stroskotány jsou lodí, a tak nemohly se doplavitì pøes moøe.

21

¹ Potom usnul Jozafat s otcì svými, a pochován jest s nimi v mìstì Davidovì. I kraloval Jehoram syn jeho místo niho. ² Mìl pak bratøí, syny Jozafatovy, Azariáše, Jechiele, Zachariáše, Azariáše, Michaele a Sefatiáše. Všickni ti byli synové Jozafata krále Izraelského. ³ Kterýmž byl dal otec jejich darù mnoho, støíbra a zlata, a vícì drahých, s místy hrazenými v Judstvu, království pak dal Jehoramovi, proto že on byl prvorozený. ⁴ I uvázal se Jehoram v království otce svého, a zmocniv se, zmodoval všechny bratøí své meèm, ano i nikteré z knížat Izraelských. ⁵ Ve dvou a tøidcìti letech byl Jehoram, když poèal kralovati, a osm let kraloval v Jeruzalémì. ⁶ A chodil po cestì králù Izraelských, tak jako èinil dùm Achabùv; nebo dceru Achabovu mìl za manželku, a èinil zlé vícì pøed oèima Hospodinovýmá. ⁷ Hospodin však nechtìl zahladiti domu Davidova, pro smlouvu, kterouž byl uèinil s Davidem,

a ponìvadž byl øekl, že dá jemu svìci i synùm jeho po všechny dny. ⁸ Ve dnech jeho odstoupili Idumejští, aby nebyli poddáni Judovi, a ustanovili nad sebou krále. ⁹ Proèež pøitáhl Jehoram s knížaty svými, i se všemi vozy svými, a vstav v noci porazil Idumejské, kteøíž jej byli obklíèili, i hejtmany vozù jeho. ¹⁰ Však pøedce vytáhli se Idumejští z manství Judova až do tohoto dne. Téhož èasu zprotivilo se i Lebno, aby nebylo pod jeho mocí, proto že opustil Hospodina Boha otcù svých. ¹¹ Pøesto nadílal výsostí po horách Judských, a uvedl v smilství obyvatele Jeruzalémské, nýbrž dostrèil, jako i Judské. ¹² I pøišlo k nìmu psání od Eliáše proroka, økoucího: Toto praví Hospodin Bùh Davida otce tvého: Proto že jsi nechodil po cestách Jozafata otce svého, a po cestách Azy krále Judského, ¹³ Ale chodil jsi po cestì králù Izraelských, a uvedl jsi v smilství Judu i obyvatele Jeruzalémské, tak jako jest v smilství uvedl dùm Achabùv Izraele, nadto i bratøí své, rodinu otce svého, lepší než jsi sám, zmordoval jsi: ¹⁴ Aj, Hospodin uvede ránu velikou na lid tvùj a na syny tvé, na ženy tvé a na všechno jmìní tvé, ¹⁵ Ty pak nemocen budeš tížce nemocí støev svých, až z tebe vyjdou støeva tvá pro nemoc rozmáhající se den ode dne. ¹⁶ A tak vzbudil Hospodin proti Jehoramovi ducha Filistinských a Arabských, kteøíž jsou pøi konèinách Chussimských. ¹⁷ Kteøíž vytáhše proti zemi Judské, vtrhli do ní, a rozchvátali všechno jmìní, kteréž se našlo v domì královském, ano i syny jeho a ženy jeho, tak že mu nezùstalo žádného syna kromì Joachaza, nejmladšího z synù jeho. ¹⁸ Potom pak po všem ranil jej Hospodin na støevách jeho nemocí nezhojitelnou. ¹⁹ A když se to den po dni rozmáhalo, a již èas vycházel pøebìhnutí dvou let, vyšla støeva jeho pro nemoc jeho, i umøel na hroznèé bolesti. A nepálil mu lid jeho vonných vùcí, jako pálivali otcùm jeho. ²⁰ Ve tøidcíti a

ve dvou letech byl, když kralovati počal, a osm let kraloval v Jeruzalémì, a sešel tak, že po něm netoužili. A však jej pochovali v místì Davidovì, ale ne v hrobích královských.

22

¹ Tedy ustanovili krále obyvatelé Jeruzalémští Ochoziáš, syna jeho nejmladšího, místo něho; nebo všechny starší byl pobil houf lotóíkù, kteříž pøitáhli s Arabskými do ležení. A tak kraloval Ochoziáš syn Jehorama krále Judského. ² Ve ètyøidcítì a dvou letech byl Ochoziáš, když kralovati počal, a jediný rok kraloval v Jeruzalémì. Jméno pak matky jeho Atalia dcera Amri. ³ I on také chodil po cestách domu Achabova, nebo matka jeho nabádala jej k nepobožnosti. ⁴ Protož èinil zlé věci pøed oèima Hospodinovými, jako dùm Achabùv; ty on mìl zajisté rádce po smrti otce svého, k zahynutí svému. ⁵ Nebo radou jejich se spravoval, a táhl s Joramem synem Achabovým, králem Izraelským, na vojnu proti Hazaelovi králi Syrskému do Rámot Galád, kdežto ranili Syrští Jorama. ⁶ Kterýž navrátil se, aby se hojil v Jezreel; nebo mìl rány, kteréž mu uèinili v Ráma, když bojoval s Hazaelem králem Syrským. V tom Azariáš syn Jehorama krále Judského sstoupil, aby navštívil Jorama syna Achabova v Jezreel, kterýž tam nemocen byl. ⁷ Bylo pak to ku pádu od Boha Ochoziášovi, že pøišel k Joramovi. Nebo jakž pøišel, vyjel s Joramem proti Jéhu synu Namsi, kteréhož byl pomazal Hospodin, aby vyplénil dùm Achabùv. ⁸ Tedy stalo se, když mstil Jéhu nad domem Achabovým, že našel knížata Judská, a syny bratøí Ochoziášových, kteříž sloužili Ochoziášovi, i zmrdoval je. ⁹ Potom hledající i Ochoziáše, jali jej, an se pokrýval v Samaøí, a pøivedše ho k Jéhu, zabili jej a pochovali; nebo øekli: Syn^t jest Jozafatùv, kterýž hledal Hospodina celým srdcem svým. A tak nebylo

žádného více z domu Ochoziášova, kterýž by měl moc k obdržení království. ¹⁰ Pročež Atalia matka Ochoziášova viduci, že umřel syn její, vstavši, pomordovala všecko sími královské domu Judského. ¹¹ Ale Jozabat dcera krále vzala Joasa syna Ochoziášova, a tajně ho uchvátivši z prostředku synů královských, kteříž mordováni byli, schovala jej s chůvou jeho v pokoji, kdež lůžka byla. I skryla ho Jozabat dcera krále Jorama, manželka Joiady kníže, (nebo ona byla sestra Ochoziášova), před Atalií, aby ho nezamordovala. ¹² I byl s nimi v domě Božím, skryt jsa za šest let, v nichž Atalia kralovala v té zemi.

23

¹ Léta pak sedmého posilnil se Joiada, a pojal s sebou v smlouvu setníky, Azariáše syna Jerochamova, a Izmaele syna Jochananova, a Azariáše syna Obédova, a Maaseiáše syna Adaiášova, a Elizafata syna Zichri, ² Kteříž obcházejíce zemi Judskou, shromáždili Levíty ze všech míst Judských, a přední z otcovských èeledí Izraelských, a šli do Jeruzaléma. ³ I učinilo všecko to shromáždění smlouvu v domě Božím s králem. Byl pak jim řekl Joiada: Aj, syn králův kralovati bude, jakož mluvil Hospodin o synech Davidových. ⁴ Tato^t jest vůč, kterouž učiníte: Těti díl vás, kteříž vycházíte v sobotu z kníží a z Levítů, budou vrátnými. ⁵ Těti pak díl bude při domě královu, a těti díl u brány přední, ale všecken lid bude v síních domu Hospodinova. ⁶ Aniž kdo vcházej do domu Hospodinova kromě kníží a těch Levítů, kteříž konají služby. Ti a^t vcházejí, nebo svatí jsou, všecken pak lid a^t drží stráž Hospodinovu. ⁷ I obstoupí Levítové krále vůkol, jeden každý máje brač svou v ruku svých, a kdož by koli všel do domu, a^t umře. A buďte při králi, když bude vcházeti, i když bude vycházeti. ⁸ Tedy učinili Levítové a

všecken Juda všecko, cožkoli pøikázal Joiada knìz, a vzali jeden každý muže své, kteøíž pøicházeli v sobotu, a kteøíž odcházeli v sobotu; nebo byl nepropustil Joiada knìz žádné støídy. ⁹ I dal Joiada knìz setníkùm kopí a pavézy i štíty, kteøíž byli krále Davida, jenž byli v domì Božím. ¹⁰ A postavil všecken lid, (a jeden každý mìl braò v ruce své), od pravé strany domu až do levé strany domu, proti oltáøi a proti domu, pøi králi všudy vùkol. ¹¹ A tak vyvedli syna krále, a vstavili na něj korunu královskou a ozdabu. I ustanovili jej králem, a pomazali ho Joiada a synové jeho, a øíkali: Živ buì král! ¹² V tom uslyševši Atalia hømot sbíhajícího se lidu, a chválícího krále, vešla k lidu do domu Hospodinova. ¹³ A když pohledìla, a aj, král stál na místì vyšším, kudyž se vchází, a knížata i trubaèi podlé krále, a všecken lid zemì veselící se, a zvuèící na trouby, a zpíváci s nástroji hudebnými, a ti, kteøíž pøedèili v zpívání. Tedy roztrhla Atalia roucho své, a øekla: Spiknutí, spiknutí! ¹⁴ Ale Joiada knìz rozkázal vyjítì setníkùm, hejtmanùm vojska, øka jim: Vyveìte ji prostøedkem øadù, a kdož by za ní šel, a[†] jest zabit meèem. Nebo byl øekl knìz: Nezabíjejte jí v domì Hospodinovì. ¹⁵ A když se jí rozstoupili s obou stran, šla, kudy se chodí k brání koòské k domu královskému, a tu ji zabili. ¹⁶ Tedy Joiada uèinil smlouvu mezi Hospodinem a mezi vším lidem, i mezi králem, aby byli lid Hospodinùv. ¹⁷ Potom šel všecken lid do domu Bálova a zboøili jej i oltáøe jeho, a obrazy stroskotali. Matana pak knìze Bálova zabili pøed oltáøi. ¹⁸ I uvedl zase Joiada úøedníky domu Hospodinova pod moc knížì a Levítù, kteréž byl rozdílil David v domì Hospodinovì, aby obìtovali zápaly Hospodinu, (jakož psáno jest v zákonì Mojžíšovì), s veselím a zpíváním podlé naøízení Davidova. ¹⁹ Postavil také vrátne u vrat domu Hospodinova, aby tam nevcházal poškvrnìný jakoužkoli vìcí. ²⁰ A pojav setníky

a znamenitější, a ty, kteříž správu drželi nad lidem, i všecken lid zemi, provázel krále z domu Hospodinova. I šli branou hořejší do domu královského, a posadili krále na stolicí královské. ²¹ I veselil se všecken lid zemi, a místo se upokojilo, jakž Atalii zabili mečem.

24

¹ V sedmi letech byl Joas, když počal kralovati, a čtyřiceti let kraloval v Jeruzalémě. Jméno pak matky jeho Sebia z Bersabé. ² A řekl Joas to, což pravého bylo před oěma Hospodinovýmá po všechny dny kníze Joiady. ³ Mezi tím vzal mu Joiada dvě ženi, i plodil syny i dcery. ⁴ Potom pak uložil v srdci Joas, aby opravil dům Hospodinův. ⁵ I shromáždil kníží a Levítý, a řekl jim: Vyjdite do míst Judských, a vybírejte ode všeho Izraele peníze, na opravu domu Boha vašeho na každý rok, vy pak pospěšte s tou věcí. Ale nepospíchali Levítové. ⁶ Protož povolav král Joiady, předního kníze, řekl jemu: Proč nepůdržíš Levítů, aby snesli z Judstva a z Jeruzaléma sbírku Mojžíše služebníka Hospodinova a shromáždění všeho Izraele k stánku svědectví? ⁷ Nebo Atalia bezbožná a synové její vlámali se do domu Božího, a všechny věci posvěcené domu Hospodinova obrátili na modly. ⁸ A tak poručil král, aby udělali jednu truhlu, a postavili ji u brány domu Hospodinova vni. ⁹ I dali provolati v Judstvu a v Jeruzalémě, aby snesli Hospodinu sbírku Mojžíše služebníka Božího, uloženou na Izraele na poušti. ¹⁰ Tedy veselila se všechna knížata i všecken lid, a přinášejíce, metali do truhly, až se zpořádali. ¹¹ Bývalo pak to, že když přinášeli truhlu k úředníkům královským skrze ruce Levítů, (nebo když viděli, že mnoho jest peněz, tedy přicházel kancléř královský a úředník nejvyššího kníze), aby vyprázdnili truhlu, potom ji zase donášeli a postavovali na místo její.

A tak èinivali den po dni, a sebrali penìz velmi mnoho. ¹² Kteréž vydával král a Joiada správcùm nad dílem domu Hospodinova, a oni najímali kameníky a øemeslníky k opravování domu Hospodinova, ano i kováøe a kobláøe k utvrzení domu Hospodinova. ¹³ Takž dìlali dìlníci, a spraveno jest dílo to skrze ruce jejich, tak že pøivedli zase dùm Boží k zpùsobu jeho, a upevnili jej. ¹⁴ A když dokonali, pøinesli pøed krále a Joiadu ostatek penìz. I dal nadìlati z nich nádob do domu Hospodinova, nádob k službì a obìtování, a kadidlnic, i jiných nádob zlatých a støbrných. A tak obìtovali obìti zápalné v domì Hospodinovi ustaviènì, po všechny dny Joiadovy. ¹⁵ Potom sstaral se Joiada, pln jsa dnù, a umøel. Ve stu a ve tøidcítì letech byl, když umøel. ¹⁶ I pochovali ho v mìstì Davidovi s králi, proto že èinil, což dobrého jest Izraelovi, Bohu i domu jeho. ¹⁷ Po smrti pak Joiadovi pøišla knížata Judská, a padše, klanìli se králi. Tedy uposlechl jich král. ¹⁸ Proèež opustivše dùm Hospodina Boha otcù svých, sloužili hájùm a modlám. I rozhnìval se Bùh na lid Judský a na Jeruzalém pro ten høích jejich. ¹⁹ I posílal k nim proroky, aby je zase obrátìli k Hospodinu. Kteøížto svìdèili jim, oni však neuposlechlì. ²⁰ Nýbrž, když Duch Boží vzbudil Zachariáše syna Joiady knìze, (kterýž vystoupiv pøed lid, mluvil jim: Takto praví Bùh: Proè pøestupujete pøikázání Hospodinova? Nepovede^t se vám šťastnì. Proto že jste opustili Hospodina, i on také opustí vás); ²¹ Oni spikše se proti nìmu, ukamenovali jej z rozkazu králova v síni domu Hospodinova. ²² (Aniž se rozpomenul Joas král na milosrdenství, kteréž byl uèinil jemu Joiada otec jeho, ale zamordoval syna jeho.) Kterýž když umíral, øekl: Nech^t popatøí Hospodin, a vyhledá to. ²³ I stalo se po roce, vytáhlo proti nìmu vojsko Syrské a pøitáhlo proti Judovi a Jeruzalému, a vyhledali z lidu všecka knížata jejich, a

všecky loupeže jich poslali králi Damašskému. ²⁴ Nebo aè v malém poètu lidu bylo pøitáhlo vojsko Syrské, však Hospodin dal v ruku jejich vojsko velmi veliké, proto že opustili Hospodina Boha otcù svých. Ano i samého Joasa trápili. ²⁵ A jakž ti odešli od niho, (opustivše jej v tížkých nemocech), spikli se proti niemu služebníci jeho pro krev synù Joiady knize, a zamordovali jej na loži jeho. I umøel. Tedy pochovali jej v místì Davidovi, ale nepochovali ho v hrobích královských. ²⁶ A tito jsou, kteøíž se spikli proti niemu: Zabad syn Simaty Ammonitského, a Jozabad syn Simrity Moábského. ²⁷ O synech pak jeho, a o veliké dani od niho uložené, i o stavení domu Božího, to vše sepsáno jest v knize královské. Kraloval pak Amaziáš syn jeho místo niho.

25

¹ V pìtmecítma letech kralovati poèal Amaziáš, a kraloval dvadeceti devìt let v Jeruzalémì. Jméno matky jeho Joadan z Jeruzaléma. ² A èinil to, což pravého bylo pøed oèima Hospodinovými, ale však ne srdcem upøímým. ³ I stalo se, když bylo upevnìno království jeho, že zmordoval služebníky své, kteøíž zabili krále otce jeho. ⁴ A však synù jejich nekázal mordovati, ale uèinil tak, jakž psáno jest v zákonì, v knize Mojžíšovi, kdež pøikázal Hospodin, øka: Nebudou na hrdle trestáni otcové za syny, aniž synové trestáni budou na hrdle za otce, ale jeden každý za svùj høích umøe. ⁵ Zatím shromáždil Amaziáš lid Judský, a ustanovil po domácích otcovských èeledì jejich hejtmany a setníky, po všem Judstvu a pokolení Beniaminovu, a seètl je od dvadcítiletých a výše, a našel jich tøikrát sto tisíc vybraných mužù bojovných, kopidlníkù a pavézníkù. ⁶ Najal také ze mzdy z Izraele sto tisíc mužù udatných ze sta høiven støibra. ⁷ Muž pak Boží pøišel k niemu,

øka: Ó králi, nech⁺ netáhne s tebou vojsko Izraelské; nebo Hospodin není s Izraelem, a všichni syny Efraimovými.

⁸ Ale táhni ty. Uèiniž tak, a posilò se k boji; jinak porazí ti Bùh pøed nepøátely, nebo⁺ mùže Bùh i pomoci i poraziti.

⁹ Tedy øekl Amaziáš muži Božímu: Jakž pak udílám s stem høiven støibra, kteréž jsem dal vojsku Izraelskému? Odpovìdìl muž Boží: Má⁺ Hospodin mnohem více nad to, což by dal tobì. ¹⁰ A tak oddìlil Amaziáš vojsko to, kteréž bylo pøitáhlo k nìmu z Efraim, aby odešli na místo své. Proèež rozhnívali se náramnì na Judské a navrátili se k místu svému s velikým hnìvem. ¹¹ Mezi tím Amaziáš posiliv se, vedl lid svùj, a táhl do údolí solnatého, a porazil synù Seir deset tisícù. ¹² Deset také tisícù živých jali synové Judští, a vedli na vrch skály, a sházeli je s vrchu té skály, tak že se všickni zrozráželi. ¹³ Vojsko pak to, kteréž zase odeslal Amaziáš, aby netáhlo s ním na vojnu, vtrhlo do mìst Judských od Samaí až do Betoron, a pobivše z nich tøi tisíce, nabrali loupeží mnoho. ¹⁴ I stalo se, když se vracel Amaziáš od porážky Idumejských, že pøivezl s sebou bohy synù Seir, a vyzdvihl je sobì za bohy, a sklánìl se pøed nimi, a kadil jim. ¹⁵ A protož rozhníval se náramnì Hospodin na Amaziáše, a poslal k nìmu proroka, kterýž jemu øekl: Proè hledáš bohù lidu toho, kteøíž nevytrhli lidu svého z ruky tvé? ¹⁶ Stalo se pak, když on k nìmu mluvil, øekl mu král: Co ti postavili, abys byl rádcím královským? Pøestaniž, nechceš-li bit býti. A tak pøestal prorok, však øekl: Seznávám, že ti usoudil Bùh zahladiti, ponìvadž uèiniv to, neuposlechl jsi rady mé. ¹⁷ Tedy poradiv se Amaziáš král Judský, poslal k Joasovi synu Joachaza syna Jého, králi Izraelskému, øka: Nuže, pohleime sobì v oèi. ¹⁸ I poslal Joas král Izraelský k Amaziášovi králi Judskému, a øekl: Bodlák, kterýž byl na Libánu, poslal k cedru Libánskému, øka: Dej dceru svou

synu mému za manželku. V tom šlo tudy zvíøe polní, kteréž bylo na Libánu, a pošlapalo ten bodlák. ¹⁹ Myslil jsi: Aj, porazil jsem Idumejské, protože pozdvihlo ti srdce tvé, tak že se tím honosíš. Medle, zůstað v domì svém. Proè se máš zapletati v takové zlé, až bys padl i ty i Juda s tebou? ²⁰ Ale neuposlechl Amaziáš; nebo od Boha to bylo, aby je vydal v ruku onìchno, proto že hledali bohù Idumejských. ²¹ Takž vytáhl Joas král Izraelský, a pohledili sobì v oèi s Amaziášem králem Judským v Betsemes, kteréž jest Judovo. ²² I poražen jest Juda pøed Izraelem, a utíkali jeden každý do pøíbytkù svých. ²³ Amaziáše pak krále Judského, syna Joasova, jenž byl syn Joachazùv, jal Joas král Izraelský u Betsemes, a pøivedl jej do Jeruzaléma, a zboøil zdi Jeruzalémské odbrány Efraim až k bráni úhlu na ètyøi sta loktù. ²⁴ A pobrav všecko zlato a støíbro i všecko nádobí, kteréž se nalezlo v domì Božím u Obededoma, a v pokladích domu královského, také i ty, kteøíž byli v zástavì, navrátil se do Samaøí. ²⁵ Byl pak živ Amaziáš syn Joasùv, král Judský, po smrti Joasa syna Joachaza, krále Izraelského, patnácte let. ²⁶ Ale o jiných èinech Amaziášových, prvních i posledních, vypsáno jest v knize o králích Judských a Izraelských. ²⁷ Od toho zajisté èasu, jakž se spustil Amaziáš Hospodina, spikli se jedovati proti nìmu v Jeruzalémì. A když utekl do Lachis, poslali za ním do Lachis, a zabili jej tam. ²⁸ A pøinesše ho na koních, pochovali jej s otcí jeho v mìstì Judovì.

26

¹ Tedy všecken lid Judský vzali Uziáše, kterýž byl v šestnácti letech, a ustanovili jej za krále na místì otce jeho Amaziáše. ² On^t jest vzdílal Elot, a dobyl ho zase Judovi, když již umøel král s otcí svými. ³ V šestnácti letech byl Uziáš, když kralovati poèal, a kraloval padesáte

a dvě lètív Jeruzalémì. Jméno pak matky jeho Jecholia z Jeruzaléma. ⁴ Ten èinil to, což pravého bylo pøed oèima Hospodinovýmá, podlé všeho, což byl èinil Amaziáš otec jeho. ⁵ A hledal s pilností Boha ve dnech Zachariáše, rozumìjícího vidíní Božímu, a po ty dny, v nichž hledal Hospodina, šťastný prospìch dal jemu Bùh. ⁶ Nebo vytáh, bojoval proti Filistinským, a probøil zed mìsta Gát, a zed mìsta Jabne, i zed mìsta Azotu, a vystavil mìsta okolo Azotu, i v zemi Filistinské. ⁷ Bùh zajisté pomáhal jemu proti Filistinským a proti Arabským, kteøíž bydlili v Gurbal, i proti Maonitským. ⁸ I dávali Ammonitští dary Uziášovi, a rozneslo se jméno jeho až do Egypta; nebo zsilil se na nejvyšší. ⁹ A vzdìlal Uziáš vìže v Jeruzalémì u brány úhlové, a u brány údolí, a u Mikzoa, i upevnil je. ¹⁰ Vystavil také vìže na poušti, a vykopal studnic mnoho, proto že mìl stád mnoho, jakož pøi údolí tak i na rovinách, oráèe tolikéž a vinaøe po horách i na místech úrodných; nebo laskav byl na rolí. ¹¹ Mìl také Uziáš vojsko bojovníkù, vycházejících k boji po houfích v jistém poètu, jakž vyèeteni byli od Jehiele kanclíøe, a Maaseiáše úøedníka, uvedené pod správu Chananiášovi knížeti královskému. ¹² Všecken poèet knížat èeledí otcovských, mužù udatných, dva tisíce a šest set. ¹³ A pod správou jejich lidu váleèného tøikrát sto tisíc, sedm tisíc a pìt set bojovníkù udatných, aby pomáhali králi proti nepøíteli. ¹⁴ Pøipravil pak Uziáš všemu tomu vojsku pavézy, kopí, lebky, pancíøe, luèišti i kamení prakové. ¹⁵ Nadìlal také v Jeruzalémì vtipní vymyšlených nástrojù váleèných, aby byli na vìzech a na úhlech k stølení støelami a kamením velikým. I rozneslo se jméno jeho daleko, proto že divné pomoci mìl, až se i zmocnil. ¹⁶ Ale když se zmocnil, pozdvihlo se srdce jeho k zahynutí jeho, a zhøešil proti Hospodinu Bohu svému; nebo všel do chrámu Hospodinova, aby kadil na

oltáoi, na nímž se kadívalo. ¹⁷ I všel za ním Azariáš kníž, a s ním jiných kníží Hospodinových osmdesáte, mužů udatných. ¹⁸ Kteříž postavili se proti Uziášovi králi, a mluvili jemu: Ne tobì, Uziáši, náleží kaditi Hospodinu, ale knížím, synům Aronovým, kteříž posvěceni jsou, aby kadili. Vyjdiž z svatynì, nebo jsi zhøešil, aniž to bude tobì ke cti pøed Hospodinem Bohem. ¹⁹ Proèež rozhnìval se Uziáš, (v ruce pak své mìl kadidlnici, aby kadil). A když se spouzel na kníží, ukázalo se malomocenství na èele jeho pøed knížími v domì Hospodinovi u oltáøe, na nímž se kadilo. ²⁰ A pohlediv na něj Azariáš, nejvyšší kníž, a všickni kníží, a aj, byl malomocný na èele svém. Protož rychle jej vyvedli ven, nýbrž i sám se nutil vyjít, proto že ho ranil Hospodin. ²¹ A tak byl Uziáš král malomocný až do dne smrti své, a bydlil v domì obzvláštním, jsa malomocný; nebo byl vyobcován z domu Hospodinova. Mezi tím Jotam syn jeho byl nad domem královským, soudì lid zemi. ²² O jiných pak vícech Uziášových, prvních i posledních, psal Izaiáš prorok, syn Amosùv. ²³ I usnul Uziáš s otci svými, a pochovali jej s otci jeho na poli hrobù královských; nebo øekli: Malomocný jest. I kraloval Jotam syn jeho místo nìho.

27

¹ V pìtmecítma letech byl Jotam, když pøeal kralovati, a šestnáct let kraloval v Jeruzalémì. Jméno matky jeho Jerusa dcera Sadochova. ² Kterýž èinil to, což pravého bylo pøed oèima Hospodinovými, podlé všeho, což èinil Uziáš otec jeho, kromì že nevšel do chrámu Hospodinova, a lid ještì porušený byl. ³ On ustavil bránu domu Hospodinova hoøejší, a na zdi Ofel mnoho stavil. ⁴ Nadto vystavil i místa na horách Judských, a v lesích zdìlal zámky a vìže. ⁵ On také bojoval s králem synù Ammon, a zmocnil se jich.

I dali mu synové Ammon toho roku sto centnéøù støíbra, a deset tisíc mìr pšenice, a jeèmene deset tisícù. Tolikéž dali mu synové Ammon i léta druhého i tøetího. ⁶ A tak zsilil se Jotam; nebo nastrojil cesty své pøed Hospodinem Bohem svým. ⁷ O jiných pak vícech Jotamových, a o všech válkách i cestách jeho, zapsáno jest v knize o králích Izraelských a Judských. ⁸ V pìtmecítma letech byl, když kralovati zaèal, a šestnáct let kraloval v Jeruzalémi. ⁹ I usnul Jotam s otci svými, a pochovali jej v mìsti Davidovì, a kraloval Achas syn jeho místo niho.

28

¹ Ve dvadcíti letech byl Achas, když poèal kralovati, a šestnácte let kraloval v Jeruzalémi, a neèinil toho, což pravého bylo pøed oèima Hospodinovýmá, jako David otec jeho. ² Ale chodil po cestách králù Izraelských, nýbrž nadílal také slitin modláøských. ³ Pøesto i sám kadíval v údolí Benhinom, a pátil syny své ohním podlé ohavností pohanù, kteréž vyhnal Hospodin pøed syny Izraelskými. ⁴ A obítoval i kadíval na výsostech a na pahrbcích, i pod každým stromem zeleným. ⁵ Protož dal jej Hospodin Bùh jeho v ruku krále Syrského. Kteòíž porazivše jej, zajali odtud množství veliké, a pøivedli je do Damašku. Nad to i v ruku krále Izraelského dán jest, kterýž porazil jej porážkou velikou. ⁶ Nebo pomordoval Pekach syn Romeliášùv v Judstvu sto a dvacet tisícù dne jednoho, vše mužù udatných, proto že opustili Hospodina Boha otcù svých. ⁷ Zabil také Zichri, rytíø Efraimský Maaseiáše syna králova, a Azrikama, správce domu jeho, a Elkána, druhého po králi. ⁸ Nadto zajali též synové Izraelští z bratøí svých dvakrát sto tisíc žen, synù a dcer, ano i koøistí mnoho nabrali od nich, a vezli loupež do Samaøí. ⁹ Byl pak tu prorok Hospodinùv, jménem Oded, kterýž

vyšed proti vojsku pøicházejícímu do Samaøí, øekl jim: Hle, rozhnívav se Hospodin Bùh otcù vaších na Judské, vydal je v ruku vaši, a vy jste je pomordovali v prchlivosti, kteráž až k nebi dosáhla. ¹⁰ A ještì Judské a Jeruzalémské myslíte sobì podrobìti za pacholky a dìvky. Zdaliž i vy, i vy, jste bez høíchù proti Hospodinu Bohu vašemu? ¹¹ A protož nyní poslechnìte mne, a doveíte zase zajaté, kteréž jste zajali z bratøí svých; nebo jinak hnìv prchlivosti Hospodinovy bude proti vám. ¹² Tedy povstali òikteøí z pøedních synù Efraimových: Azariáš syn Jochananùv, Berechiáš syn Mesillemotùv, Ezechiáš syn Sallumùv, a Amaza syn Chadlaiùv proti tìm, kteøíž se vracovali z té vojny. ¹³ A øekli jim: Nepøivedete sem tìch zajatých; nebo vinu proti Hospodinu myslíte na nás uvesti, pøivìtšující høíchù našich a provinìní našich. Veliký tì zajisté høích náš a prchlivost hnìvu proti Izraelovi. ¹⁴ Takž nechali vojáci tìch zajatých i koøistí svých pøed knížaty a vším shromáždìním. ¹⁵ A pøeìinivše se muži òikteøí ze jména znamenání, vzali ty zajaté, a všechny, kteøížkoli z nich nebyli oðiní, pøiodìli je z tìch koøistí. A když je zobláèeli a zobouvali, nakrmili i napojili, ano i pomazali, a zprovodili na oslích, každého nemocného z nich, a dovedli ho do Jericha místa palmového k bratøím jejich, potom navrátili se do Samaøí. ¹⁶ Toho èasu poslal král Achas k králùm Assyrským, aby mu pomoc dali. ¹⁷ Nebo ještì pøitáhli i Idumejští, a zbili òikteré z Judských, a jiné zajali. ¹⁸ Nadto i Filistinští uèinili vpád do míst, na rovinách k stranì polední Judstva, a vzali Betsemes a Aialon, a Gederot a Socho i vsi jeho, a Tamna i vsi jeho, a Gimzo i vsi jeho, a bydlili v nich. ¹⁹ Tak zajisté ponižoval Hospodin Judy pro Achasa krále Izraelského, proto že odvrátil Judu, aby naprosto pøevrácenì èinil proti Hospodinu. ²⁰ A tak pøitáhl k nìmu Tiglatfalazar král Assyrský, a více ho

ssužoval, nežli mu pomáhal. ²¹ A aèkoli Achas vzal z domu Hospodinova a domu královského, i od knížat, a dal králi Assyrskému, však nedal jemu pomoci. ²² V který pak koli èas byl ssužován, tím větší pøevrácenost páchal proti Hospodinu. Takový byl král Achas. ²³ Nebo obìtoval bohùm Damašským, kteøíž ho porazili, a øekl: Ponìvadž bohové králù Syrských pomáhají jim, tím obìtovatì budu, aby mnì pomáhali. Ale oni byli ku pádu jemu, ano i všemu Izraeli. ²⁴ Proèež shromáždìv Achas nádoby domu Božího, osekal je, a zamkl dvéøe domu Hospodinova, a nadìlal sobì oltáøù pøi každém úhlu v Jeruzalémì. ²⁵ Ano i v každém mìstì Judském zdìlal výsosti, aby kadìl bohùm cizím, a tak popouzel k hnìvu Hospodina Boha otcù svých. ²⁶ O jiných pak vícech jeho, a o všech cestách jeho, prvních i posledních zapsáno jest v knize králù Judských a Izraelských. ²⁷ I usnul Achas s otcì svými, a pochovali jej v mìstì Jeruzalémì; nebo nevložili ho do hrobù králù Izraelských. I kraloval Ezechiáš syn jeho místo nìho.

29

¹ Ezechiáš kralovati poèal, když byl v pìtmecítma letech, a dvadecetì devìt let kraloval v Jeruzalémì. Jméno matky jeho bylo Abia dcera Zachariášova. ² A èinil to, což pravého bylo pøed oèima Hospodinovými, podle všech vícì, kteréž èinil David otec jeho. ³ On prvního léta kralování svého mìsíce prvního otevøel dvéøe domu Hospodinova, a opravil je. ⁴ Uvedl také knížì a Levítì, shromáždìv je do ulice východní, ⁵ A øekl jim: Slyšte mne, Levítové. Nynì posvìte se, posvìte také i domu Hospodina Boha otcù vaších, a vyneste neèistotu z svatynì. ⁶ Nebo[†] zhøešili otcové naši, a èinili zlè vícì pøed oèima Hospodina Boha našeho, opouštìjíce jej, a odvracujícíce tváø svou od stánku Hospodinova, obracejíce se høbetem

k nìmu. ⁷ Zavøeli také dvěøe sínì, a zhasili lampy, a kadidlem nekadili, aniž zápalu obìtovali v svatyni Bohu Izraelskému. ⁸ Protož rozhníval se Hospodin na Judu a na Jeruzalém, a vydal je v posmýkání, zpuštiní a ku podivení, jakož sami oèima svýma vidíte. ⁹ A aj, padli otcové naši od meøe, a synové naši i dcery naše a manželky naše zajaty jsou pro tu pøíèinu. ¹⁰ Nyní tedy umínil jsem uèiniti smlouvu s Hospodinem Bohem Izraelským, aby odvrátil od nás hnìv prchlivosti své. ¹¹ Synové moji, nebluítež již. Vás[†] jest zajisté vyvolil Hospodin, abyste stojíce pøed ním, sloužili jemu, a byli služebníci jeho, a kadili. ¹² Tedy povstali Levítové tito: Machat syn Amazai, a Joel syn Azariášùv z synù Kahat; z synù pak Merari: Cis syn Abdi, a Azariáš syn Jehalleelùv; a z Gersonitských: Joach syn Zimma, a Eden syn Joachùv; ¹³ Též z synù Elizafanových: Simri a Jehiel; z synù pak Azafových: Zachariáš a Mataniáš; ¹⁴ A z synù Hémanových: Jechiel a Simej; z synù pak Jedutunových: Semaiáš a Uziel. ¹⁵ I shromáždili bratøí své, kteøíž posvìtìše se, pøišli podlé rozkázání králova a slov Hospodinových, aby vyèistili dùm Hospodinùv. ¹⁶ A všedše knìží do domu Hospodinova, aby jej vyèistili, vynesli všelikou neèistotu, kterouž našli v chrámì Hospodinovì, do sínì domu Hospodinova. Levítové pak probravše to, vynesli ven ku potoku Cedron. ¹⁷ Zaèali pak prvního dne mìsíce prvního posvìcovati, a dne osmého téhož mìsíce vešli do sínì Hospodinovy, a posvìcovali domu Hospodinova za osm dní, a dne šestnáctého mìsíce prvního dokonali. ¹⁸ Tedy vešli k Ezechiášovi králi, a øekli: Vyèistili jsme všecken dùm Hospodinùv, i oltáø zápalu, i všechny nádoby jeho, i stùl pøedložený a všechny nádoby jeho. ¹⁹ Všecky také nádoby, kteréž byl zavrhl král Achas za kralování svého, když pøevrácení èinil, pøipravili jsme a posvìtili, a aj, jsou pøed

oltáøem Hospodinovým. ²⁰ Potom vstav ráno Ezechiáš král, shromáždil úøedníky mìsta, a vstoupil do domu Hospodinova. ²¹ A pøivedli volkù sedm, a skopcù sedm, a beránkù sedm, a kozlù sedm za høích, za království, a za svatyni, a za Judu; a rozkázal synùm Aronovým knížím, aby obìtovali na oltáøi Hospodinovu. ²² Takž zbili voly ty, a kníží berouce krev jejich, kropili na oltáø. Zbili též i skopce a pokropovali krví jejich oltáøe; zbili také i beránky, a krví jejich kropili na oltáø. ²³ Pøivedli i kozy k obìti za høích pøed krále i shromáždiní, kteøížto vložili ruce své na nì. ²⁴ I zbili je kníží a vyèistili krví jejich oltáø k oèištìní všeho Izraele; nebo za všecken lid Izraelský rozkázal král obìtovati zápal a obìti za høích. ²⁵ Postavil zase i Levíty v domì Hospodinovì s cymbály, loutnami a harfami podlé rozkázání Davidova, a Gáda proroka královského, a Nátana proroka; nebo od Hospodina bylo to pøikázáno skrze proroky jeho. ²⁶ A tak stáli Levítové s nástroji Davidovými a kníží s trubami. ²⁷ I rozkázal Ezechiáš, aby obìtovali zápal na oltáøi. A když se zaèala obìt zápalná, zaèal se zpìv Hospodinùv a troubení i zpìvové na nástroje Davida, krále Izraelského. ²⁸ Všecko pak shromáždiní klanìlo se, když zpìváci zpívali, a trubaèi troubili, a to vše, až se dokonal zápal. ²⁹ A když dokonali obìtování zápalu, sklonili se král a všickni, kteøíž byli s ním, a poklonu uèinili. ³⁰ Tedy pøikázal Ezechiáš král i knížata Levítùm, aby chválili Hospodina slovy Davidovými a Azafa proroka. I chválili s velikým veselím, a sklánìjíce se, poklonu èinili. ³¹ Potom mluvil Ezechiáš, øka: Nyní jste posvìtili rukou svých Hospodinu. Pøistupte, a pøiveíte obìti vítìzné a obìti chvály do domu Hospodinova. Protož pøivodilo shromáždiní to obìti vítìzné a obìti chvály, ano i každý z srdce ochotného k zápalným obìtem, ³² Tak že poèet obìtí zápalných, kteréž

pøivedlo shromáždíní to, byl volù sedmdesáte, skopcù sto, beránkù dvì stì, všechno to na obìt zápalnou Hospodinu. ³³ Jiných pak vícì posvìcených bylo volù šest set, a ovec tøi tisíce. ³⁴ Kníží však bylo málo, tak že nemohli postaèiti vytahovati z koží všech obìtí zápalných. Proèež pomáhali jim bratøí jejich Levítové, až i dokonali dílo to, a dokudž se neposvìtili jiní kníží; nebo Levítové byli hotovìjší ku posvìcení se, nežli kníží. ³⁵ K tomu k zápalùm bylo množství veliké tukù z obìtí pokojných a obìtí mokrých, kromì jiných zápalù. A tak vykonána byla služba domu Hospodinova. ³⁶ A veselil se Ezechiáš i všechnen lid, že Bùh byl nastrojil lid, tak aby se ta víc rychle spravila.

30

¹ Potom poslal Ezechiáš ke všemu lidu Izraelskému a Judskému, psal také listy k Efraimovi a Manassesovi, aby pøišli do domu Hospodinova do Jeruzaléma, a slavili velikunoc Hospodinu Bohu Izraelskému. ² Snesli se pak byli na tom král i knížata jeho, i všechno shromáždíní v Jeruzalémì, aby slavili velikunoc mìsíce druhého. ³ Nebo nemohli slaviti toho èasu, proto že kníží posvìcených se nedostávalo, aniž se lid byl shromáždil do Jeruzaléma. ⁴ I vidìlo se to za dobré králi i všemu množství, ⁵ A usoudili, aby provolati dali po všem Izraeli, od Bersabé až do Dan, aby pøišli k slavení velikonoci Hospodinu Bohu Izraelskému do Jeruzaléma; nebo již byli dávno neslavili tak, jakž psáno jest. ⁶ Protož šli poslové s listy od krále a od knížat jeho po vší zemi Izraelské a Judské s rozkazem královským tímto: Synové Izraelští, obraťte se k Hospodinu Bohu Abrahamovu, Izákovu a Izraelovu, i obrátí se k ostatkùm, kteøíž jste koli znikli ruky králù Assyrských. ⁷ A nebývejte jako otcové vaši a bratøí vaši, kteøíž pøevrácení èinili proti Hospodinu Bohu otcù svých,

proèež dal je v zpuštìnì, jakž sami vidíte. ⁸ Nynì tedy nezatvrzujte šìjí svých tak, jako otcové vaši. Podejte ruky Hospodinu, a poìte do svatynì jeho, kteréž posvìtil na vìky, a služte Hospodinu Bohu svému, a odvrátí se od vás hnìv prchlivosti jeho. ⁹ Nebo obrátíte-li se k Hospodinu, bratøí vaši i synové vaši milosrdenství obdrží u tìch, kteøíž je zjímalì, tak že se navrátí do zemì této. Milosrdný zajisté a dobrotivý jest Hospodin Bùh váš, aniž odvrátí tváøi od vás, jestliže se obrátíte k nìmu. ¹⁰ Když pak ti poslové chodili z mìsta do mìsta po kraji Efraim a Manasse až do Zabulon, posmívali se a utrhalì jim. ¹¹ Ale však nìkteøí z Asser, Manasses a Zabulon, poniživše se, pøišli do Jeruzaléma. ¹² V Judstvu tolikéž byla ruka Boží, tak že jim dal srdce jedno k vykonání rozkazu králova a knížat, podlé slova Hospodinova. ¹³ I sešlo se do Jeruzaléma lidu mnoho, aby drželi slavnost pøesnic mìsíce druhého, shromáždìnì velmi veliké. ¹⁴ Tedy povstavše, pobožili oltáøe, kteøíž byli v Jeruzalémì; též i všechny oltáøe, na kterýchž se kadívalo, rozbožili a vmetali do potoka Cedron. ¹⁵ Potom pak obìtovali beránka velikonoèního, ètrnáctého dne mìsíce druhého. Knížì pak a Levítové zastydivše se, posvìtili se, a pøivedli obìti do domu Hospodinova. ¹⁶ A stáli v øadu svém vedlé povinnosti své podlé zákona Mojžíše muže Božího, a knížì kropili krví, berouce ji z rukou Levítù. ¹⁷ Nebo mnozí byli v shromáždìnì, kteøíž se neposvìtili. Protož Levítové zabíjeli beránky velikonoèní za každého neèistého, k tomu, aby jich posvìtili Hospodinu. ¹⁸ Veliký zajisté díl toho lidu, množství z Efraima, Manasses, Izachara a Zabulona, neoèistili se, a však jedli beránka velikonoèního jinak než psáno jest. Ale modlil se Ezechiáš za nì, øka: Dobrotivý Hospodin oèistiž toho, ¹⁹ Kdožkoli celým srdcem svým se ustavil, aby hledal Boha, Hospodina Boha otcù svých, by^t pak i oèištìn nebyl

vedlé oèiš⁴ování svatého. ²⁰I vyslyšel Hospodin Ezechiáše, a uzdravil lid. ²¹A tak drželi synové Izraelští, kteøíž byli v Jeruzalémì, slavnost pøesnic za sedm dní s veselím velikým, a chválili Hospodina každého dne Levítové a kníží na nástrojích sílu Hospodinovu. ²²Mluvil pak byl Ezechiáš pøívìtivì ke všechnìm Levítùm vyuèujícím známosti pravé Hospodina. I jedli obìti slavnosti té za sedm dní, obìtující obìti pokojné, a oslavující Hospodina Boha otcù svých. ²³Tedy sneslo se na tom všechno shromáždìní, aby uèinili tolikéž za druhých sedm dní. Takž slavili jiných sedm dní s radostí. ²⁴Nebo Ezechiáš král Judský dal shromáždìní tomu tisíc volkù, a sedm tisíc ovec. Knížata také dala shromáždìní volkù tisíc, a ovec deset tisícù. A posvìtilo se kníží velmi mnoho. ²⁵A tak veselilo se všechno shromáždìní Judské, i kníží a Levítové a všechno shromáždìní, kteréž pøišlo z Izraele, i pøìchozí, kteøíž byli pøišli z zemì Izraelské, i obyvatelé Judští. ²⁶A bylo veselí veliké v Jeruzalémì; nebo ode dnù Šalomouna syna Davida, krále Izraelského, nic takového nebylo v Jeruzalémì. ²⁷Potom pak vstali kníží i Levítové, a dali požehnání lidu. I vyslyšán jest hlas jejich, a pøišla modlitba jejich k pøíbytku svatosti Hospodinovy v nebe.

31

¹A když se to všechno dokonalo, vyšed všecken lid Izraelský, což ho koli bylo v místech Judských, stroskotali modly a posekali háje, a poboøili výsosti a oltáøe po všì zemì Judské a Benjamin, i v Efraim a Manasses, až vše dokonali. Potom navrátili se všickni synové Izraelští, jeden každý k vladaøství svému do místa svého. ²Ezechiáš pak zase zøídil tøídy kníží a Levítù podlé tøíd jejich, jednoho každého podlé povinnosti pøisluhování jeho, kníží a Levítý k obìtem zápalným a pokojným, aby pøisluhovali,

a oslavovali i chválili Hospodina v branách vojska jeho. ³ Též i částka z statku královského dávána k obitování zápalù, k zápalùm jitòním i veèerním, též k zápalùm sobotním, a na novmìsíce i na slavnosti výroèní, jakož psáno jest v zákonì Hospodinovi. ⁴ Pøikázal také lidu pøebývajícimu v Jeruzalémì, dávati díl knížím a Levítùm, aby tím ochotnější byli v zákonì Hospodinovi. ⁵ A jakž vyšel tento rozkaz, snesli synové Izraelští mnoho prvotin obilé, mstu, oleje, ovoce palmového i všech úrod polních, a desátek ze všech vící hojný pøinesli. ⁶ Synové také Izraelští a Judští, kteøíž bydlili v místech Judských, i oni desátky z skotù a bravù, a desátky svaté, posvěcené Hospodinu Bohu svému, snášeli a skládali po hromadách. ⁷ Tøetího mìsíce pøeali zakládati tìch hromad, a mìsíce sedmého dokonali. ⁸ Pøišed pak Ezechiáš s knížaty, a vidouce hromady ty, dobroøeèili Hospodinu a lidu jeho Izraelskému. ⁹ I tázal se Ezechiáš kníží a Levítù o tìch hromadách. ¹⁰ Jemuž odpovìdìl Azariáš knìz nejvyšší z domu Sádochova, øka: Jakž pøeali tìch obití pøináseti do domu Hospodinova, jedli jsme a nasyceni jsme, a ještì zùstává hojnì; nebo Hospodin požeňnal lidu svému, že toho tak mnoho pozùstalo. ¹¹ Tedy rozkázal Ezechiáš nadìlati špižírni pøi domu Hospodinovu. I nadìlali, ¹² A snášeli tam vìrnì obiti a desátky, i vící posvěcené, a nad tím byl za správce Konaniáš Levíta, a Simei bratr jeho, druhý. ¹³ Jechiel pak a Azaziáš, Nachat a Azael, a Jerimot a Jozabad, Eliel, Izmachiáš, Machat a Benaiáš, pøivzati za úøedníky od Konaniáše a Simei bratra jeho, podlé poruèení Ezechiáše krále, a Azariáše knížete domu Božího. ¹⁴ Chóre pak syn Imny, Levíta, vrátný brány východní, byl nad tím, což dobrovolni obitovali Bohu, aby rozdíloval obiti Hospodinovy a vící svatosvaté. ¹⁵ Jemuž ku pomoci byli Eden, Miniamin, Jesua, Semaiáš, Amar-

iáš a Sechaniáš po místech knižských, muži hodnověrní, aby rozdílili bratřím svým díly, jakž velikému, tak malému, ¹⁶ (Mimo ty, kteříž z pokolení jejich byli pohlaví mužského, od třiletých a výše), každému vcházejícímu do domu Hospodinova ku povinnostem denním, podle úřadů jejich, a podle služby jich i podle třídy jejich, ¹⁷ A tím, kteříž počtení byli v rodině knižské po čeledech otců jejich, i Levitům, ode dvacítiletého a výše, podle služby jich v třídách jejich, ¹⁸ Též i rodině jejich, na všechny maličké jich, ženy jejich, syny jejich i dcery jejich, a všemu množství; nebo dověrně posvětili se v svatosti. ¹⁹ Synům také Aronovým knižím v předmístích míst jejich po všech místech ti muži, kteříž zejména zaznamenáni jsou, dávali díly každému pohlaví mužského z kniží i každému z rodiny Levitů. ²⁰ A tak učinil Ezechiáš ve všem Judstvu, a učinil, což dobrého, přímého a pravého jest před Hospodinem Bohem svým. ²¹ A ve všelikém díle, kteréžkoli začal pro službu domu Božího, a v zákoně i v přikázání, hledaje Boha svého, celým srdcem svým to učinil, a šťastně se mu vedlo.

32

¹ Po těch věcech a stálém nařízení jejich, přitáhl Senacherib král Assyrský, vtrhl do Judstva, a položil se proti městům hrazeným, a uložil jich zdobývati sobě. ² Vida pak Ezechiáš, že přitáhl Senacherib, a že tvář jeho obrácena jest k boji proti Jeruzalému, ³ Uradil se s knížaty a rytíři svými, aby zasypali vody studnic, kteréž byly vni za městem. I pomáhali jemu. ⁴ Nebo shromáždilo se lidu množství, a zasypali všechny studnice i potok rozvodující se u prostřed země, okouce: Proč přijdouce králové Assyřtí, mají najíti vody tak mnoho? ⁵ A posiliv se, vystavil všechnu zed zbořenou, a zopravoval více, a

vní zed druhou. Upevnil i Mello města Davidova, k tomu také nadělal braní velmi mnoho i pavéz. ⁶ Zřídil též hejtmany válečné nad lidem, a shromáždil je k sobě do ulice u brány městské, a mluvil jim pověť, ōka: ⁷ Posilte se a zmužile sobě poěinejte, nebojte se, ani strachujte tváři krále Assyrského, ani všeho množství, kteréž jest s ním; nebo větší jest s námi, než s ním. ⁸ S ním[†] jest rámi ělovika, s námi pak jest Hospodin Bůh náš, ku pomoci naší a k bojování za nás. I zpolehl lid na slova Ezechiáše krále Judského. ⁹ Potom poslal Senacherib král Assyrský služebníky své do Jeruzaléma, (sám pak ležel u Lachis, a všecko království jeho bylo s ním), k Ezechiášovi králi Judskému, i ke všemu lidu Judskému, kterýž byl v Jeruzalémě, ōka: ¹⁰ Takto praví Senacherib král Assyrský: V ěm vy doufáte, že zůstáváte v ohradě v Jeruzalémě? ¹¹ Zdaliž Ezechiáš nenavodí vás, aby vás zmožil hladem a žízň, praví: Hospodin Bůh náš vytrhne nás z ruky krále Assyrského? ¹² Zdaliž jest sám Ezechiáš nepobožil výsostí jeho a oltářů jeho, a pøikázal Judovi a obyvatelům Jeruzalémským, ōka: Pøed jedním oltářem klaněti se budete, a na ním kaditi. ¹³ Nevíte-liž, co jsem uěinil já i otcové moji všechněm národům zemí? Zdaliž jak mohli bohové národů a zemí vytrhnouti zemi své z ruky mé? ¹⁴ Kdo byl mezi všemi bohy národů těch, kteréž jsou vyplénili otcové moji, kterýž by mohl vytrhnouti lid svůj z ruky mé? Aby pak mohl Bůh váš vytrhnouti vás z ruky mé? ¹⁵ Protož tedy nech[†] vás nesvodí Ezechiáš, ani vás namlouvá, aniž mu věste. Kdyžti nemohl žádný bůh všech národů a království vytrhnouti lidu svého z ruky mé, jako i z ruky otců mých, nadto[†] ovšem bohové vaši nevytrhnou vás z ruky mé. ¹⁶ Pøes to ještě mluvili služebníci jeho i proti Hospodinu Bohu, i proti Ezechiášovi služebníku jeho. ¹⁷ Psal také listy, rouhaje se Hospodinu

Bohu Izraelskému, a mluvì proti nìmu, øka: Jakož bohové národù zemských nevytrhli lidu svého z ruky mé, tak nevytrhne Bùh Ezechiášùv lidu svého z ruky mé. ¹⁸ Kòìèeli pak hlasem velikým Židovsky proti lidu Jeruzalémskému, kterýž byl na zdi, aby strach na nì pustili a pøedisili je, aby tak vzali mìsto. ¹⁹ A tak mluvili o Bohu Jeruzalémském, jako o jiných bozích národù zemì, dílu rukou lidských. ²⁰ Tedy modlil se Ezechiáš král, a Izaiáš prorok syn Amosùv z pøíèiny té, a volali k nebi. ²¹ I poslal Hospodin andìla, kterýž vyhladil každého udatného i vývodu i kníže v vojšti krále Assyrského, tak že se s hanbou velikou navrátil do zemì své. A když všel do chrámu boha svého, ti, kteøíž vyšli z života jeho, zamordovali ho tam meèem. ²² A tak vysvobodil Hospodin Ezechiáše a obyvatele Jeruzalémské z ruky Senacheriba krále Assyrského, a z ruky všech, a provázel je všudy vùkol. ²³ Tedy mnozí pøinášeli obìti Hospodinu do Jeruzaléma, ano i dary drahé Ezechiášovi králi Judskému, tak že potom vznešen jest u všech národù. ²⁴ V tìch dnech roznemohl se Ezechiáš až k smrti, i modlil se Hospodinu. Kterýž promluvil k nìmu, a ukázal mu zázrak. ²⁵ Ale Ezechiáš nebyl vdìèn dobrodiní sobì uèinìného, nebo pozdvihlo se srdce jeho. Proèež povstala proti nìmu prchlivost, i proti Judovi a Jeruzalému. ²⁶ Ale když se pokoøil Ezechiáš pro to pozdvížení srdce svého i s obyvateli Jeruzalémskými, nepøišla na nì prchlivost Hospodinova za dnù Ezechiášových. ²⁷ Mìl pak Ezechiáš bohatství a slávu velmi velikou; nebo nashromáždil sobì pokladù støíbra a zlata i kamení drahého a vonných vící, i pavéz i všelijakých klénotù. ²⁸ A mìl špižírny pro úrody obilí, mstu, oleje, i stáje pro všeliká hovada a chlévny pro dobytek. ²⁹ Mìsta také zdìlal sobì, a mìl bravù a skotù množství; nebo Bùh dal jemu zboží nàramnì veliké. ³⁰ Tentýž Ezechiáš zasypal tok vody Gihonu hoøejší, a

pøímo vedl jej dolù k západní stranì mìsta Davidova, a š'astnì se vedlo Ezechiášovi ve všech skutcích jeho. ³¹ Toliko pøi poselství knížat Babylonských poslaných k nìmu, aby se vyptali na zázrak, kterýž se byl stal v zemi, opustil ho Bùh, aby ho zkusil, aby známé bylo všecko, co bylo v srdci jeho. ³² Jiné pak vìci Ezechiášovy i pobožnost jeho zapsány jsou v proroctví Izaiáše proroka syna Amosova, a v knize o králích Judských a Izraelských. ³³ I usnul Ezechiáš s otci svými, a pochovali jej výše nad hroby potomků Davidových, a uèinili jemu poctivost pøi smrti jeho všecken Juda i obyvatelé Jeruzalémští. A kraloval Manasses syn jeho místo nìho.

33

¹ Ve dvanácti letech byl Manasses, když poèal kralovati, a padesáte pìt let kraloval v Jeruzalémì. ² Èinil pak to, což jest zlého pøed oèima Hospodinovými, vedlé ohavností těch národù, kteréž Hospodin vyhnal pøed syny Izraelskými. ³ Nebo vzdìlal zase výsosti, kteréž byl rozboøil Ezechiáš otec jeho, a vystavìl oltáøe Bálùm, a vysadil háje, a klanìje se všemu vojsku nebeskému, sloužil jim. ⁴ Vzdìlal také oltáøe v domì Hospodinovì, o nìmž byl øekl Hospodin: V Jeruzalémì bude jméno mé na vìky. ⁵ Vzdìlal, pravím, oltáøe všemu vojsku nebeskému ve dvou síních domu Hospodinova. ⁶ Pøesto dal provoditi syny své skrze oheð v údolí Benhinnom, a šetøil èasu, s hadaèstvím a s kouzly se obíral, a naøídil zaklinaèe a èarodìjnìky, a mnoho zlého páchal pøed oèima Hospodinovými, popouzeje ho. ⁷ Postavil také obraz rytý, kterýž byl udìlal, v domì Božím, o kterémž byl øekl Bùh Davidovi a Šalomounovi synu jeho: V domì tomto a v Jeruzalémì, kterýž jsem vyvolil ze všech pokolení Izraelských, oslavím jméno své na vìky. ⁸ Aníž více pohnu

nohou lidu Izraelského z země, kterouž jsem oddílil otčím vašim, jen toliko budou-li šetěti, aby plnili všechno to, což jsem jim přikázal, všechnen zákon, ustanovení a soudy skrze Mojžíše vydané. ⁹ Ale Manasses uvedl v blud Judské i obyvatele Jeruzalémské, tak že činili horší věci nežli ti národové, kteréž vyplnil Hospodin před tváří synů Izraelských. ¹⁰ A ačkoli mluvil Hospodin k Manassesovi a k lidu jeho, oni však nepozorovali. ¹¹ Pročež přivedl na ně Hospodin hejtmany vojska krále Assyrského, kteříž jali Manassesu v trní, a svázavše ho dvěma oetizy ocelivými, dovedli jej do Babylona. ¹² Tam pak jsa sevěin, modlil se Hospodinu Bohu svému, a ponižoval se velmi před oblíbenějším Boha otčů svých, ¹³ A modlil se jemu. I naklonil se k němu, a vyslyšel modlitbu jeho, a uvedl jej zase do Jeruzaléma do království jeho. Tehdy poznal Manasses, že sám Hospodin jest Bohem. ¹⁴ A potom vystavil zed zevnitřní místa Davidova k západní straně Gihonu potoku, až kudy se chodí k bráně rybné, a obehnal Ofel, a vyhnal ji velmi vysoko. Rozsádl také hejtmany vojska po všech místech hrazených v Judstvu. ¹⁵ Vymetal také bohy cizí a rytinu z domu Hospodinova, a všechny oltáře, kterýchž byl nadělal na hoře domu Hospodinova i v Jeruzalémě, a vyházal za místo. ¹⁶ Opravil zase i oltář Hospodinův, a obitoval na něm obiti pokojné a díkyčinění, a přikázal Judským, aby sloužili Hospodinu Bohu Izraelskému. ¹⁷ A však vždy ještě lid obitoval na výsostech, ale toliko Hospodinu Bohu svému. ¹⁸ Jiné pak věci Manassesovy, i modlitba jeho k Bohu jeho, a slova proroků, kteříž mluvivali k němu ve jménu Hospodina Boha Izraelského, to vše zapsáno v knize o králích Izraelských. ¹⁹ Modlitba pak jeho i to, že vyslyšán jest, a každý hřích jeho, i přestoupení jeho, i místa, na kterýchž byl postavil výsosti, a zdílal háje a rytiny, ještě prvé než se pokouel, to vše zapsáno

jest v knihách Chozai. ²⁰ I usnul Manasses s otci svými, a pochovali jej v domì jeho, a kraloval Amon syn jeho místo niho. ²¹ Ve dvamecítma letech byl Amon, když poèal kralovati, a dvě léti kraloval v Jeruzalémì. ²² I èinil to, což jest zlého pøed oèima Hospodinovýmá, tak jako byl èinil Manasses otec jeho; nebo všechnim rytinám, kterýchž byl nadìlal Manasses otec jeho, obìtoval Amon a sloužil jim. ²³ Aniž se ponížil pøed Hospodinem, jako se ponížil Manasses otec jeho, nýbrž on Amon mnohem více høešil. ²⁴ Spuntovali se pak proti ni mu služebníci jeho, a zamordovali jej v domì jeho. ²⁵ Tedy pobil lid zemì všechny ty, kteøíž se byli spuntovali proti králi Amonovi, a ustanovil lid zemì krále Joziáše syna jeho místo niho.

34

¹ V osmi letech byl Joziáš, když kralovati poèal, a kraloval jedno a tøidceti let v Jeruzalémì. ² Ten èinil to, což jest pravého pøed oèima Hospodinovýmá, chodì po cestách Davida otce svého, a neuchýlil se na pravo ani na levo. ³ Léta zajisté osmého kralování svého, když ješti mládenèek byl, poèal hledati Boha Davida otce svého, dvanáctého pak léta poèal vyèiš'ovati Judy a Jeruzaléma od výsostí, hájù, rytin a slitin. ⁴ Nebo u pøítomnosti jeho rozboøili oltáøe Bálù, i obrazy sluneènèé, kteøíž byli na nich, zpodtínal. Též i háje a rytiny, i slitiny zdrobil a setøel, a rozsypal po hrobích tìch, kteøíž jim obìtovali. ⁵ Kostì pak knížì popálil na oltáøích jejich, a vyèistil Judu a Jeruzalém, ⁶ Též i místa v pokolení Manasses, Efraim a Simeon, až i Neftalím i pustiny jejich vùkol. ⁷ A tak zkazil oltáøe a háje, a rytiny stroskotal na kusy, a všechny obrazy sluneènèé vysekal po všì zemì Izraelské. Potom navrátil se do Jeruzaléma. ⁸ Léta pak osmnáctého kralování svého,

když vyèstil zemi a dùm Boží, poslal Safana syna Azalíášova, a Maaseiáše úøedníka mìsta, a Joacha syna Joachazova kanclíøe, aby opraven byl dùm Hospodina Boha jeho. ⁹ Kteøíž pøiøedøe k Helkiášovi knízi nejvyšøímu, dali peníze snesené do domu Božího, kteréž byli Levítové vrátní vybrali od Manasses a Efraima, i ode všech ostatkù Izraelských, i od všeho Judy a Beniamina, a navrátili se do Jeruzaléma. ¹⁰ Dali je pak v ruce správcù toho díla, kteøíž pøedstaveni byli nad domem Hospodinovým, a ti vydávali je dílníkùm, jenž dílali v domì Hospodinovì, opravující a utvrzující jej. ¹¹ I dali tesaøùm a stavitelùm, aby najednali kamení tesaného, a døíví k vazbám i k trámùm domù, kteréž byli zboøili králové Judští. ¹² Muži pak ti vìrnì se mìli pøi té práci, nad nimiž ustanoveni Jachat a Abdiáš Levítové z synù Merari, Zachariáš a Mesullam z synù Kahat, aby s pilností pøídrželi k práci. A z tich Levítù každý umìl hráti na nástroje muzické. ¹³ Ale nad nosièi, i kteøíž pøídrželi dílníky ke všeliké práci, byli z Levítù písaøi, úøedníci a vrátní. ¹⁴ A když vynášeli peníze, kteréž byli sneseny do domu Hospodinova, našel Helkiáš kníz knihu zákona Hospodinova vydaného skrze Mojžíøe. ¹⁵ I øekl Helkiáš k Safanovi písaøi: Knihu zákona nalezl jsem v domì Hospodinovì. I dal Helkiáš tu knihu Safanovi. ¹⁶ Safan pak pøinesl tu knihu králi, a pøi tom jemu oznámil, øka: Vøecko, cožkoli bylo poruøeno služebníkùm tvým, dilají. ¹⁷ Nebo sebravøe peníze, což se jich koli nalezlo v domì Hospodinovì, vydali je v ruce úøedníkùm a dílníkùm. ¹⁸ Oznámil také Safan písaø králi, øka: Knihu mi dal Helkiáš kníz. I èetl v ní Safan pøed králem. ¹⁹ Proèež když slyšel král slova zákona, roztrhl roucho své. ²⁰ A rozkázal král Helkiášovi, též Achikamovi synu Safanovu, a Abdonovi synu Míchovu, a Safanovi písaøi, a Asaiášovi služebníkù královskému, øka: ²¹ Jdite,

poraíte se s Hospodinem o mne i o pozùstalý lid Izraelský a Judský, z strany slov knihy této, kteráž jest nalezena; nebo veliký jest hnìv Hospodinùv, kterýž jest vylit na nás, proto že neostøíhali otcové naši slova Hospodinova, aby èinili všechno, což psáno jest v knize této. ²² Tedy šli, Helkiáš a kteøíž byli pøi králi, k Chuldì prorokyni, manželce Salluma syna Tekue, syna Chasrova, strážného nad rouchem, nebo bydlila v Jeruzalèmi na druhé stranì, a mluvili k ní ty vìci. ²³ Kteráž øekla jim: Toto praví Hospodin Bùh Izraelský: Povìzte muži tomu, kterýž poslal vás ke mnì, ²⁴ Takto praví Hospodin: Aj, já uvedu zlè vìci na toto místo a na obyvatele jeho, všechna zloèèení napsaná v knize té, kterouž ètli pøed králem Judským, ²⁵ Proto že opustili mne a kadili bohùm cizím, aby mne popouzeli všemi skutky rukou svých. Z té pøíèiny vylita bude prchlivost má na toto místo, aniž bude uhašena. ²⁶ Králi pak Judskému, kterýž poslal vás, abyste se tázali Hospodina, takto povíte: Toto praví Hospodin Bùh Izraelský o slovích tìch, kteráž jsi slyšel: ²⁷ Ponìvadž obmìkèeno jest srdce tvé, a ponižil jsi se pøed tváøí Boží, kdyžs slyšel slova jeho proti místu tomuto a proti obyvatelùm jeho, a ponižuje se pøede mnou, roztrhl jsi roucho své, a plakals pøede mnou, i já vyslyšel jsem ti, praví Hospodin. ²⁸ Aj, já pøipojím ti k otcùm tvým, a pochován budeš v hrobích svých v pokoji, aby nevidily oèi tvé nièeho z toho zlého, kteréž já uvedu na místo toto a na obyvatele jeho. I oznámili králi tu øeè. ²⁹ Tedy poslav král, shromáždil všechny starší Judské a Jeruzalèmské. ³⁰ A vstoupil král do domu Hospodinova, a všickni muži Judští i obyvatelé Jeruzalèmské, knìží, Levítové a všechnen lid od velikého až do malého, i èetl, aby všickni slyšeli všechna slova knihy smlouvy, kteráž byla nalezena v domì Hospodinovì. ³¹ Potom stoje král na místì svém, uèinil smlouvu pøed

Hospodinem, že bude následovati Hospodina, a ostěhati pøikázání jeho i svìdectví jeho a ustanovení jeho z celého srdce svého a ze vší duše své, a plniti slova smlouvy té, kteráž jsou v té knize zapsána. ³² I rozkázal, aby k témuž každý stál, kdož by koli nalezen byl v Jeruzalémì a v Beniaminovi. I èinili obyvatelé Jeruzalémští podlé smlouvy Boží, Boha otcù svých. ³³ Tehdáž také vyprázdnil Joziáš všechny ohavnosti ze všech zemí synù Izraelských, a pøidržel všechny, kteøížkoli byli v Izraeli, k tomu, aby sloužili Hospodinu Bohu svému. Po všechny dny jeho neodstoupili od následování Hospodina Boha otcù svých.

35

¹ Slavil také Joziáš v Jeruzalémì velikunoc Hospodinu, a zabili beránka velikonoèního ètrnáctého dne mìsíce prvního. ² A postaviv kníží v strážech jejich, utvrdil je v pøisluhování domu Hospodinova. ³ I øekl Levítùm, kteøíž pøipravovali za všecken lid Izraelský vícì svaté Hospodinu: Vneste truhlu svatosti do domu, kterýž ustavil Šalomoun syn Davidùv, král Izraelský. Nebude^t vám bøemenem na ramenou. A tak nyní služte Hospodinu Bohu svému a lidu jeho Izraelskému. ⁴ A pøipravte se po èeledech otcù svých, po tøídách svých, tak jakž naøídil David král Izraelský, a podlé naøízení Šalomouna syna jeho. ⁵ A stùjte v svatyni podlé rozdílu èeledí otcovských, bratøí národu svého, a podlé rozdílení každé èeledi otcovské Levítù. ⁶ A tak zabíte beránka, a posvi^tte se, a pøipravte bratøím svým, chovajíce se vedlé slova Hospodinova vydaného skrze Mojžíše. ⁷ Daroval pak Joziáš všemu množství z stáda beránekù a kozelcù, vše k obìtem velikonoèním, podlé toho všeho, jakž postaèovalo, v poètu tøidcet tisícù, a skotù tøi tisíce, to vše z statku královského. ⁸ Knížata jeho také k lidu, knížím i Levítùm

štidøe se ukázali: Helkiáš, Zachariáš a Jehiel, pøední v domì Božím, dali knížím k obìtem velikonoèním dva tisíce a šest set bravù a skotù tøi sta. ⁹ Konaniáš pak s Semaiášem a Natanaelem bratøími svými, též Chasabiáš, Jehiel, Jozabad, pøední z Levítù, darovali jiným Levítùm k obìtem velikonoèním pìt tisíc bravù a skotù pìt set. ¹⁰ A když pøipraveno bylo všechno k službì, stáli kníží na místì svém, a Levítové v tøídách svých, podle rozkazu královského. ¹¹ I zabíjeli beránky velikonoèní, kníží pak kropili krví, berouce z rukou jejich, a Levítové vytahovali z koží. ¹² Tedy oddílili zápal, aby dali lidu podle rozdílení domù èeledí otcovských, tak aby obìtováno bylo Hospodinu, jakž psáno jest v knize Mojžíšovi. Tolikéž i s voly uèinili. ¹³ I pekli beránky velikonoèní ohnìm podle obyèeje, ale jiné více posvícené vaøili v hrncích, v kotlících a v pánvicích, a rozdávali rychle všemu lidu. ¹⁴ Potom pak pøipravili sobì a knížím. Nebo kníží, synové Aronovi, zápal a tuky až do noci obìtovali, protože Levítové pøipravili sobì i knížím, synùm Aronovým. ¹⁵ Též i zpíváci, synové Azafovi, stáli na místì svém podle rozkázání Davidova Azafovi, Hémanovi i Jedutunovi, proroku královskému, vydaného. Vrátní také pøi jedné každé bráni nemili odcházeti od své povinnosti, proèež bratøí jejich Levítové jiní strojili jim. ¹⁶ A tak nastrojena byla všechna služba Hospodinova v ten den, v slavení hodu beránka a obìtování obìti zápalné na oltáøi Hospodinovu, podle rozkázání krále Joziáše. ¹⁷ I slavili synové Izraelští, což se jich našlo, hod beránka v ten èas a slavnost pøesnic za sedm dní. ¹⁸ Nebyla pak slavena velikanoc té podobná v Izraeli ode dnù Samuele proroka, aniž který z králù Izraelských slavil hodu beránka podobného tomu, kterýž slavil Joziáš s knížími a Levíty, i se vším lidem Judským a Izraelským, což se ho našlo, i s obyvateli Jeruzalémskými.

¹⁹ Osmnáctého léta kralování Joziášova slaven byl ten hod beránka. ²⁰ Potom po všem, když již spravil Joziáš dům Boží, pøitáhl Nécho král Egyptský, aby bojoval proti Charkemis podlé Eufraten, Joziáš pak vytáhl proti nìmu. ²¹ Kterýž aè poslal k nìmu posly, øka: Já nic nemám s tebou èiniti, králi Judský. Ne proti tobì, slyš ty, dnes táhnu, ale proti domu, kterýž se mnou bojuje, kamž mi rozkázal Bùh, abych prospíšil. Nebojuj s Bohem, kterýž se mnou jest, a^t ti neshladí: ²² Joziáš však neodvrátil tváøi své od nìho, ale aby bojoval s ním, zmìnil odìv svùj, aniž uposlechl slov Néchových, pošlých z úst Božích. A tak pøitáhl, aby se s ním potýkal na poli Mageddo. ²³ I postøelili støelci krále Joziáše. Tedy øekl král služebníkùm svým: Odvezte mne, nebo^t jsem velmi nemocen. ²⁴ Takž pøenesli jej služebníci jeho z toho vozu, a vložili ho na druhý vůz, kterýž mìl, a dovezli jej do Jeruzaléma. I umøel a pochován jest v hrobích otcù svých. I plakal všecken Juda a Jeruzalém nad Joziášem. ²⁵ Naøíkal také i Jeremiáš nad Joziášem, a zpívávali všickni zpíváci a zpívakynì v naøíkaních svých o Joziášovi až do dnešního dne, kteráž uvedli v obyèej Izraeli. A ta jsou zapsána v pláèi Jeremiášovu. ²⁶ Jiné pak vìci Joziášovy, i pobožnost jeho, jakž napsáno jest v zákonì Hospodinovi, ²⁷ I skutkové jeho první i poslední, to vše zapsáno jest v knize o králích Izraelských a Judských.

36

¹ Tedy vzal lid zemì Joachaza syna Joziášova, a ustanovili ho králem na místì otce jeho v Jeruzalémì. ² Ve tøimecítma letech byl Joachaz, když poèal kralovati, a tøi mìsíce kraloval v Jeruzalémì. ³ Nebo vzal jej král Egyptský z Jeruzaléma, a uložil na zemi pokutu sto centnéøù støibra a centnéø zlata. ⁴ A ustanovil král Egyptský Eliakima bratra jeho nad Judou a Jeruzalémem za krále, a promìnil

mu jméno jeho, aby sloul Joakim. Joachaza pak bratra jeho vzal Nécho, a zavedl ho do Egypta. ⁵ V pítmečítma letech byl Joakim, když počal kralovati, a jedenáct let kraloval v Jeruzalémì. A když èinil to, což jest zlého pøed oèima Hospodina Boha svého, ⁶ Pøitáhl proti nìmu Nabuchodonozor král Babylonský, a svázal jej øetìzy oce-livými, aby jej zavedl do Babylona. ⁷ Nádoby také domu Hospodinova zavezl Nabuchodonozor do Babylona, a dal je do chrámu svého v Babylonì. ⁸ Jiné pak vìci Joakimovy i ohavnosti jeho, kteréž páchal, i což se nalézalo pøi nìm, to vše zapsáno jest v knize o králích Izraelských a Judských. I kraloval Joachin syn jeho místo nìho. ⁹ V osmi letech byl Joachin, když kralovati počal, a kraloval tøi mìsíce a deset dní v Jeruzalémì, a èinil to, což bylo zlého pøed oèima Hospodinovými. ¹⁰ Potom pak po roce poslal král Nabu-chodonozor, a dal ho zavésti do Babylona s klénoty domu Hospodinova, a ustanovil králem Sedechiáše, pøibuzného jeho, nad Judou a Jeruzalémem. ¹¹ V jedenmečítma letech byl Sedechiáš, když počal kralovati, a jedenáct let kraloval v Jeruzalémì. ¹² I èinil to, což jest zlého pøed oèima Hospodina Boha svého, aniž se pokoøil pøed Jeremiášem prorokem mluvícím øeè Hospodinovu. ¹³ Nýbrž i Nabu-chodonozorovi králi se zprotivil, jenž ho byl pøísahou zavázal skrze Boha, a zatvrdiv šíjí svou, urputnì uložil v srdci svém, aby se nenavracoval k Hospodinu Bohu Izraelskému. ¹⁴ Ano i všecka knížata, kníží i lid v mnohá pøestoupení se vydali, podle všech ohavností pohanských, a poškvrnili domu Hospodinova, jehož byl posvětil v Jeruzalémì. ¹⁵ A když posílal Hospodin Bùh otcù jejich k nim posly své, ráno vstávaje a posílaje, proto že se pøívítivì mìl k lidu svému a k pøíbytku svému: ¹⁶ Posmívali se poslùm Božím, a pohrdali slovy jeho, a za svùdce mìli proroky jeho, až se rozpálila prchlivost

Hospodinova na lid jeho, tak aby nebylo žádného uléèení. ¹⁷ I pøivedl na nì krále Kaldejského, kterýž zmordoval mládence jejich meèem v domì svatynì jejich, a neodpustil mládenci ani pannì, starci ani kmeti. Všecky dal v ruku jeho. ¹⁸ K tomu i všecky nádoby domu Božího, veliké i malé, i poklady domu Hospodinova, i poklady královské i knížat jeho, všecko zavezl do Babylona. ¹⁹ A vypálili dùm Boží, a zboøili zed Jeruzalémskou, též i všecky paláce v nìm popálili, ano i všelijaké klénoty drahé v nìm zkazili. ²⁰ A což jich pozùstalo po meìi, to pøevedl do Babylona, a byli služebníci jeho i synù jeho, dokudž nekraloval král Perský, ²¹ Aby se naplnila øeè Hospodinova skrze ústa Jeremiášova, dokudž zemì nevykonala sobot svých; po všecky dny, pokudž byla pustá, odpoèívala, až se vyplnilo sedmdesáte let. ²² Potom léta prvního Cýra krále Perského, aby se naplnila øeè Hospodinova skrze ústa Jeremiášova, vzbudil Hospodin ducha Cýrova krále Perského. Kterýž dal provolati po všem království svém, ano také i rozepsal, øka: ²³ Toto praví Cýrus král Perský: Všecka království zemì dal mi Hospodin Bùh nebeský, a ten mi poruèil, abych mu vystavìl dùm v Jeruzalémì, kterýž jest v Judstvu. Kdo jest mezi vámi ze všeho lidu jeho, Hospodin Bùh jeho budiž s ním, a a^t jde.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition
of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmo Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2018-11-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 12 Mar 2019 from source files dated 5 Mar 2019

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900